

THE
BRAHMA SCOTRA YARTHIKAM
 CALLED
"KANTHAMRTAM"
 OF
SRI NILAKANTHA THIRTHA.

ശ്രീ നീലകണ്ഠവീരമഠാൽ

ഇന്ദ്രാക്ഷരപ്പട്ട

'കണ്ഠാമൃതം'

എന്ന

ശാഖീരകണ്ഠാമമിമാംസാ

ഭാഷാവൃത്തികം.

ERNAKULAM.

PRINTED AT THE VIDYA NILASAM PRESS.

1906

THE
BRAHMA SUTRA YARTHIKAM
 CALLED
"KANTHAMRTAM"
 OF
SRI NILAKANTHA THIRTHA.

ശ്രീ നീലകണ്ഠരീതിമാർ

ഇദ്ദേഹം രചിച്ചത്

'കണ്ഠാമൃതം'

എന്ന

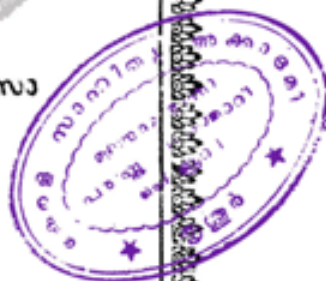
ശാക്തീകബ്രഹ്മമീമാംസാ

ഭാഷാവൃത്തികൾ.

ERNAKULAM.

PRINTED AT THE VIDYA VILASAM PRESS.

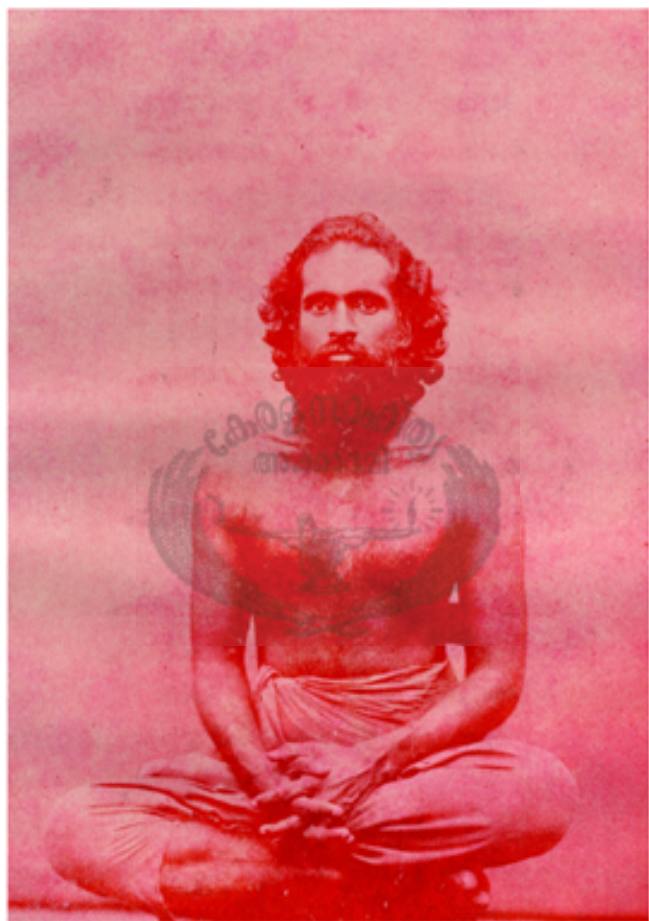
1906.

ശുദ്ധം .

വരൾ	വാരി	
൨	൧൧	ദൈവം.
൩	൪	ദൈവം.
൪	൫	പ്രകൃതി.
൫	൬	മാതൃ.
൬	൭	പ്രകൃതി.
൭	൮	പ്രകൃതി.
൮	൯	പ്രകൃതി.
൯	൧൦	പ്രകൃതി.
൧൦	൧൧	പ്രകൃതി.
൧൧	൧൨	പ്രകൃതി.
൧൨	൧൩	പ്രകൃതി.
൧൩	൧൪	പ്രകൃതി.
൧൪	൧൫	പ്രകൃതി.
൧൫	൧൬	പ്രകൃതി.
൧൬	൧൭	പ്രകൃതി.
൧൭	൧൮	പ്രകൃതി.
൧൮	൧൯	പ്രകൃതി.
൧൯	൨൦	പ്രകൃതി.
൨൦	൨൧	പ്രകൃതി.
൨൧	൨൨	പ്രകൃതി.
൨൨	൨൩	പ്രകൃതി.
൨൩	൨൪	പ്രകൃതി.
൨൪	൨൫	പ്രകൃതി.
൨൫	൨൬	പ്രകൃതി.
൨൬	൨൭	പ്രകൃതി.
൨൭	൨൮	പ്രകൃതി.
൨൮	൨൯	പ്രകൃതി.
൨൯	൩൦	പ്രകൃതി.

വരദ.	വരി.	
വ.െ	മുസ	രേന്തി.
വൻ	ൻ	ഇമ്മാട്ടാ.
നമ	മ	മുരേണ.
ടി	മര	ശ്രതിയോൽ.
നസ	ന	സൗക്ഷ്യപ.
കന	ടിന	കൃ.സ്ത.
രക	മമ	വിൻ.
രവ	മ	മാ.ദി.ക.
ടി	മൻ	തിവര.
കര	മ	മിഴിതി.
കസ	ര	കൃഷ്ണയ.
കൻ	മര	ബഷ്ടമ.
സവ.	ക	വിഷ്ണുത.
സസ	ര	പ്രാണൻ.
സൻ	ൻ	പുഷ്പ.
റ	മ.മ	കാട്ടു.
റവ	മ	നിമിത്ത.

Sri Nilakanta Thirtha.

വിജ്ഞാപനം.

—:0:—

അവില്പ്രാണിജാതന്താലും വിശിഷ്ട മനുഷ്യ
ന്താലും ഏകരൂപേണ ഈർപ്പിതമായിരിക്കുന്ന വിഷ
യാനന്ദം വിദ്യാനന്ദം മുതലായ് പൃഷ്ഠാത്മം വർഗ്ഗ
ത്തിൽ തുരീയമായിരിക്കുന്ന കൈവല്യത്തിലുള്ള ബ്ര
ഹ്മാനന്ദത്തിന്റെ അംശഭൂതവും ഈ വക പരിമി
ന്നാനന്ദം അതാതിശയുടെ ഉപരമാവസ്ഥയിൽ പൃ
ത്തി അനന്തമുഖപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതും മുഖ്യ
മായ ബ്രഹ്മാനന്ദമല്ലെങ്കിൽ നിജാനന്ദം ജീവനു
ക്കു വിദേഹ മുക്തികളിൽ പൃത്തിനിരോധവശ
ത്താൽ സഹജാദിസമാധി വഴിയായി അനുഭവിക്ക
പ്പെടുന്നതും ഇത്വവേദാന്താനുഗ്രഹൈകലഭ്യവും ആ
കുന്നു എന്നതു ശ്രുതിസ്മൃതീരിഹംസോദികളിൽ ഭട്ടം
തന്നെ അപ്രസിദ്ധമല്ലാ. പ്രസ്തുതചരമാനന്ദത്തെ
അഭ്യുന്നതിന്നു സോപാനരൂപമായി അനേകവിധ
പദ്ധതികൾ ഉള്ളവയിൽ സദ്ഭാമുക്തി ഫലത്വം
ഫേതുവായിട്ടു വേദാന്തത്തിനതന്നെ ശ്രേഷ്ഠമുള്ള
തും അതിലും പ്രസ്ഥാനത്രയമെന്ന ഗീതോപനി
ഷൽ സൂത്രഭാഷ്യങ്ങൾക്കും അതിലും ശ്രുത്യന്താത്മ
വൃത്തിചികീഷ്യാൽ ശാരീരകമീമാംസയെന്നാ ബ്ര

പരിമിതാംസഖയനോ അഥവാവേദാന്തദർശനമെന്നോ
 പ്രസിദ്ധ നാമം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ സൂത്രങ്ങൾ
 ക്കും സിദ്ധവും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെപ്പെട്ട ഉള്ള സൂ
 ത്രങ്ങളും സമന്നപരാവിരോധ സാധനമുക്തി നിരൂ
 പണങ്ങളെന്ന് നാലദ്ധ്യായങ്ങളും ഏകൈകാഗ്രായ
 ത്തിലും ര-വീതം കൂടമായി സ്പഷ്ടബ്രഹ്മലിംഗശ്രുതി
 സമന്നപരം ൧; ഉപാസ്യബ്രഹ്മവാചകാസ്പഷ്ടബ്ര
 ഹ്മഗമകശ്രുതിസമന്നപരം ൨; ഭേദയബ്രഹ്മപ്രതി
 പാദകാസ്പഷ്ടശ്രുതിസമന്നപരം ൩; അവ്യക്താദി
 സന്ദിശ്ശപദസമന്നപരം ൪; വേദാന്ത സമന്നപര
 വിരോധ പരിഹാരം ൫; സാംഖ്യാദിമതങ്ങളുപദ്ര
 ഹ്നം ൬; പഞ്ചമഹാഭൂതജീവശ്രുതികളുടെ വിരോ
 ധപരിഹാരം ൭; ലിംഗശരീരശ്രുതി വിരോധ പരി
 ഹാരം ൮; ജീവശത്യാഗതിവൈരാഗ്യനിരൂപണം ൯;
 തത്ത്വം പദാത്മശോധനം ൧൦; പരാപരബ്രഹ്മ
 വിദ്യാനുഭവോപസംഹാരം ൧൧; നിർമ്മണവിദ്യയുടെ
 അന്തരങ്ഗ ബഹിരങ്ഗ സാധനനിരൂപണം ൧൨;
 ജീവരൂപനിരൂപണം ൧൩; ഉൽക്രാന്തിഗതിനി
 രൂപണം ൧൪; സത്തുണോപാസകന്മാർക്കു ദേവയാന
 രാഗ്ഗപ്രതിപാദനം ൧൫; ബ്രഹ്മപ്രാപ്തി-ബ്രഹ്മലോ
 കസ്ഥിതിനിരൂപണം ൧൬; എന്നപതിനാറുപാദങ്ങ
 ലും അടങ്ങിയവേദാന്ത ശിരോലംകാര രത്നമായ ഈ

(൩)

ഗ്രന്ഥം പരോപകാരാത്മമായിട്ടു ഭഗവാൻ വ്യാസ മഹർഷി ജനസിദ്ധനായ തന്റെ പുത്രനെ നിമിത്തമാക്കി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പാരായണ യോഗ്യതാഭേദഭാഷാഭിമാനം മുതലായതുകൊണ്ടു ആങ്ങ്ഗ് ഉയാദീതരഭാഷകളിലെന്നപോലെ ഈ പുസ്തകരത്നത്തെ യഥാശക്തി ഭാഷാന്താപത്രത്തിൽ രചിച്ചു ബ്രഹ്മവിനികുഷോപലങ്ങളുടെ സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്തപ്തമാണമിതി.

ബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷ്യത്തി.

ഹരിഃ=ഹയഗജവദനഹരന്മാർ ദയയൊടു ശി
വയും വിശിഞ്ചിവല്ലഭയും- ശാരീരകമീമാംസാഭാഷാ
വിപുരിയിലിതിൽ തുണയ്ക്കേണം=ആകാശവായു വ
ഹ്നംബപന്നങ്ങളിൽ ചരട്ടുപാമ്പാപ്പം- ഉണ്ടാം
തന്തിതവദിയാം കമാര സംജ്ഞംസ്തരിപ്പിച്ചിത്തതു
ജ്ഞാൻ=മം (൨) ॥

സാധനചതുഷ്ടയം വന്നതിന്നു മേൽ ബ്രഹ്മ
വസ്തുവേ അറിവാൻ- ഇക്കയതുണ്ടാകേണം വേദം
സത്യാനൃതങ്ങൾ കാട്ടുകയാൽ ൧-ജന്മസ്ഥിതിവ
യമേതിൽ നിന്നിജീവജഗത്തുകൾക്കുദിക്കുന്നു. ബ്ര
ഹ്മമതാണെന്നെന്നാലുഗോപദാദിക്കു മൂലമാവുകയാൽ
അല്ലെങ്കിലുക്കതൊട്ടവയാതൊന്നറിവാൻ നിമിത്ത
മെന്നതിനാൽ- ബ്രഹ്മമതുതന്നെ പേദാവസാന
ജ (ഗ)ം വക്ത്രമാകവേയതിനെ (൨-൩)-നഷ്ട
സ്ഥിയിലിംഗത്താലും ചൊൽവാൻ താല്പര്യമൊത്ത

൧. സത്യമായും മിഥ്യയായും ഇരിക്കുന്ന ചിജ്ജഡങ്ങളെ അറിയ
കയാൽ. ൨. വേദാന്തത്തിലുള്ള സാമാന്യ വിശദകഥനം, ൩. ഉപ
ക്രമോപസംഹാരം; പ്രകടനാനുഭവത്തിലെ അർത്ഥത്തെ പരത്തുവ

(൩)

താകയിനാൽ. ഈ ക്ഷിപ്രസൃഷ്ടിചെയ്യുന്നതിനാലു
ല്ലാ ജഡപ്രകൃതിഹേതു—ഈ ക്ഷണമുപചാരത്താൽ
പ്രധാനമതിനെന്നുവന്നു കൂടിയാൽ. സത്വീകിച്ച ച
മയമെന്നതു തൊട്ടതിലാത്തവാക്കു കേൾക്കുകയാൽ—
ആയാത്മാനീയാകുന്നേടം. സത്ത്വമസ്തു നിഷ്ഠ
നായ്. മുക്ത്യപദേശാവപ്തോലു പപേക്ഷയാക്ലിത്തി
ഖലത്തിടാ യ്ക്കുയിനാൽ—പരമാത്മാവിൽതന്നെ ജീവേ
ശലയം ശ്രവിക്കുകയാൽ മേലും. ചേദാനേ ചേരുന്ന
കാരണതപമൊപ്പം വരുന്നഹേതുവിനാൽ. സർവ്വ
ജ്ഞേശ്വരനാണേ സകലജഗദൃഖമെന്നു നന്നായി.
ശേഷതാശപതരേ കേൾക്കുകയെന്നിവയാൽ നൂറു
ഛ, കാരണം, 'നാനൃത്'—ര—ഉ—ബഹുവാസ്തവീക
യാൽ ശ്രുതിയാനന്ദം ബ്രഹ്മമെന്നു മുതലായി. ആ
നന്ദമയൻപരനാം വികാരമന്ദം മയത്തിന്നെന്നാ
കിൽ. അങ്ങിനെയല്ലാബാഹുല്യോക്താത്തിൽ മയപ്ര

സാന്നിധ്യം ; അദ്വൈതം ; മറ്റേ നിമിത്തങ്ങളാലേ അനേകയുക്തിക
ലാക അപേയ ബ്രഹ്മത്തെ പറക ; അപൂർണ്ണത ; ഉപനിഷത്താത്രം
ലിയാമെന്നതു ; ഫലം ; അനന്തനിമിത്തവും ആനന്ദ പ്രാപ്തിയും
ജ്ഞാനഫലമെന്നതു ; അർത്ഥാഭം ; ദേഹനിരയും അദ്വൈതവും ;
ഉപപത്തി ; പ്രതിപാദിക്കുന്ന അലോചനാർത്ഥത്തിന്നനുസൃതമായ ദൃഷ്ടാ
നം എന്നതു ; ഇവ വിശദീകരണം—

പ. സത്യമായ കാരണവസ്തുവ്യാപനമെന്നായിട്ടു. വ. തൃഗാഹ്മ
യ്യം പറയുന്നവാക്കു. ന. ബ്രഹ്മം കാരണം വേദാന്തമല്ല.

യോഗമുള്ളതിനാൽ. ഇവനാനന്ദിപ്പിക്കുന്ന നേ
 ന്യാനന്ദമേതുവെന്നാൽ. സത്ത്വംജ്ഞാനമനന്തം
 ബ്രഹ്മേതിഹിതൈരഹിതമന്ത്രഗതം. ബ്രഹ്മംചൊ
 ല്ലപ്പെട്ടതു സംസാരികജീവനപ്ലയോഗ്യതയാൽ.
 മേലും ശ്രുതിയോതുകയാൽ ഘടിവാവന്ദയർദിന്ന
 മാചിട്ടു- ആനന്ദമയൻ സംസാരിയല്ലജൻതാൻ
 സ, സ്പഷ്ടികാമനയാൽ. അല്ല ഹനമിതിഗോചര
 യായ്ജഡയാം പ്രകൃതി, പരമഭേതനെ- രൂപ
 തിത്വമനായ ജീവനെകൂടും ബോധിച്ചിടുന്നശാസ്ത്ര
 മിഹ-സ-അക്ഷാദിത്യാന്യജ്ഞത മോക്ഷേന്നരം പ
 രേശപരൻതനെ- ശ്രുതികളിലവന്ന ഘോഷാമൃത
 ലാം ധർമ്മാപദേശമുള്ളതിനാൽ- അന്തർാമിബ്രാ
 ഹണമതിലാദിത്യാദിമാനിജീവനിലും. വേറായന്ത
 ൾമീ കാണുന്നതിനാലുമീശപരൻതന്നെ- ൭-ഹാദോ
 ഗ്യാദിയിലാകാശ ശബ്ദവാത്സ്യ പരാചരബ്രഹ്മം.
 ധൃല്ലാമതിൽനിന്നുണ്ടായെന്നുള്ളതാവ ബോധക

കാരണെ അർത്ഥത്തിലാണമയ (൧) പ്രയോഗമെങ്കിൽ. ൫. അന്ത്യര
 ൧൩ ആനന്ദത്തിന്ദ കാരണമെന്ന പറയുന്നതിനെയും. ൭. സംസാരിച്ച
 യ ജീവനല്ല ൫. ജീവനും ആനന്ദമയനും.

൧. സാക്ഷാദയതയെന്ന മന്ത്രത്തിൽ ആനന്ദമയൻ കാമയികാപേ
 ന്ന വരുന്നതിനാലെന്നുസാരം. ൨. അനന്ദാനം. ൩. തകർന്ന സ്വരൂ
 പമെന്നായജീവനും. ൪. പാപാദിയിൽനിന്നും മേൽനില്ക്കയാൽ 'തന്ത്വ
 മിതിനാമ' എന്ന വാക്യത്തിൽ 'മദേ' എന്ന പേർ മുതലായു ധർമ്മ

(൯)

ശ്രുതിയാൽ-പു. അതിനാൽ പ്രാണൻതാനും പരമാ
ത്മാവാമതിന്റെറയറിയിപ്പാൽ- പ്രാണന്റെ പ്രാ
ണമീ സേത്താസ്തരണപ്രദാത്മാവാഗ്ബലം. ന്.
മഹാനോസ്തത്തിൽ ജ്യോതിട്ടിചിക്കുന്നെന്നും പര
ബ്രഹ്മം- ജ്യോതിപദാത്മ മതിനടെപാദംഭൂതം,
ഐതിപാത്തുദിച്ചുതം- എന്നായ് ശ്രുതിനാലാദ ബ്ര
ഹ്മത്തെച്ചൊല്ലിടുന്നതിനൂലം- ഹനുസ്സോതുകകൊണ്ട
ങ്ങിനെയല്ലെന്നാകിലല്ലോയം കേൾ- വിദ്യയും
ചിത്തസമുപ്ത മനുപരകൽ പറഞ്ഞറിഞ്ഞിടലാ
ൽ- പട്ടുതാദിപാദവചനമുച്ചയിനാൽ തന്നെയും
പരാത്മാവാം- ശ്രുതിയിൽജ്യോവിന്നപരം പിന്നി
പ്പോൽജ്യോവിലെന്ന മുപദേശം. ദേദികുകയാലല്ലെ
ന്നാകിലതല്ലിത പുറത്തുമവിരോധാൽ- ൧൦. പ്രാ
ണോസ്തിയെന്ന കൌഷീതകിയിൽകേൾക്കുന്നതും പ
രാത്മാവാം- ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ് തീതകയാൽ
മുന്മുചിന്മുനോക്കുമ്പോൾ- വക്താവാമിന്ദ്രാണോപ
ദേശമതിനാമിതല്ല പരം മെങ്കിൽ- ഇതിമുഗ്ദ്ധാത്മക

മുഖ പ്രതിപാദനമുഖകാരണങ്ങൾ. ൭. സന്യാസ്തർക്കമുഖേ സന്യാ
പ്രതിപാദക വാക്യങ്ങൾ. ൮. ചരാചരപ്രപഞ്ചം. ൯. നിത്യമുഖേ
യിരിക്കുന്ന മൂന്നു പാദപ്രപഞ്ചാതിരമെന്നും.

൧. ജ്ഞാനികൾ. ൨. പാദോസ്ത വിശ്വാസാദി എന്നത.
൩. യോജിപ്പുകൊണ്ടും.

സംബന്ധാധിക്യത്താൽ പരാജയമെന്നേ. ശാസ്ത്രമുൾക്കാലമുൾക്കാലമെന്നപോൽ തന്നെയോത്തുചൊന്നിന്റേ. ജീവൻ മുഖ്യപ്രാണൻ ഞ്ഞെടുമറിയിച്ചിട്ടു വാക്കുകളാൽ. ആത്മാവല്ലെന്നാകട്ടേവം മുഖ്യധർമ്മപാശ്ചിയാവുകയാൽ. വൃത്താ ശ്രീതതനിമിത്തം താനമതിങ്ങാക്കമൊക്കയാത്താതാൻ. ൧൧. ഹരിഃ. ൧൦മധ്യായത്തിൽ വൃത്തബ്രഹ്മഗമകശ്രീതി സമനപായമെന്നെന്നാപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ—വേദാന്തങ്ങളിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമായ ചൊൽകയാൽ പരബ്രഹ്മമെന്ന മനോമയതാളികളാം ധർമ്മത്താലു ചൊസ്യമെന്നരിക. ആത്മാവു പഹതപാപ്താ വെന്നതുപോൽ സത്തുകാമെന്നന്നും മേൽ. പരവാനിഷ്ഠപ്പട്ടാളം ഇണങ്ങും ചേരുന്നമുഖമാണുപരം. യോഗ്യതയില്ലാശിക്ഷയാൽ ശരീരജവനായ ജീവനല്ലഭവം. ഞാനൊടുവതിനെയടങ്ങിട്ടുമെന്നേടംകർമ്മകർത്തവചനാലും. ചുരുക്കം ഇതിശതപഥ ബ്രാഹ്മണശബ്ദ വിശേഷമുഖവാ പരനാം. ഇതശ്വരനെല്ലാദൃതിങ്ങടെ ഹൃദയത്തിലെന്ന

൩. ദൃഷ്ടിയാക. ൪. ഉപാസ്യ-ഉപാസന. ൫. ആശ്രിതത്വം. (അഗ്നീകാരം) ഉപമായിട്ട. ൩. വേദം.

൧. മനോമയതാളി. ൨. ഉപാസിച്ചാൻ. യോഗ്യ. ൩. പാപമവരൻ.

യതദാലും. ഇതാത്മാവെന്നതാൽ, ദേവയെന്നല്ലമി
യ നീലയതാൽ. മേലു ചെന്നീയസുപവചോമ്പവ
ത്തിനാൽതാനമല്ല, പരനെങ്കിൽ. തേറ്റിപ്പാകാശം
ബഹുവിധമായ്ചൊൽകപ്പെടുന്നു. ചാൽ നൂറ്റുദയേ
അന്നപക്ഷിച്ചെരികൽ വേണ്ടുവതാൽ പരനാണത
ന്നെറ്റുമ്മോക്. തേ ദേഹത്തിവിരിപ്പാൽസം മേലോ
ഗപ്രാപ്തിയെത്തുമവനെങ്കിൽ. ഇല്ലാത്തവൻസാക്ഷ്യ
പരൻമോക്ഷതാവെന്നുള്ളതീവിശേഷതാൽ. മ. ബ്ര
ഹ്മകൃതാദിജഗദ്യോദനമെവനെന്ന കാറകശ്ര
തിയിൽ. അത്താപരകാത്മാസ്ഥാവമജഗദേ സം
ഗ്രാമാൽ പ്രകരണാലും. ധ. കറവപ്പിയി ചേതപാന
സ്ഥവത്തുഴൽഗുഹയിലേറിയുള്ളതിവർ ജീവപരർ
തന്നെ പരനിൽ അതിവ്യാപ്തന ചാനമുപചാ
രാൽ. ഇതവരുടെ മേന്മ മന്തവ്യദേദമാകിയ വിശേ
ഷണത്താലും. ഇത്രതിവാക്യാൽ രണ്ടും ജീവപരര
ത്മാകുളാണതെന്നനിജം. ന. അകൃന്തര ചുരുക്കൻ
വിജ്ഞാനാത്മാവല്ലദേവതാത്മാവും. അകൃന്താ ക

൧. തമാനതാൽ. (നീലതാൽ). ൨. ഹരവും അണുപ്ര
യചല്ലനിമിത്തവും. ൩. ഏതെന്നിക്. ൪. വികയാനൃതിവരുമെങ്കിൽ.
൫. മാനം. അന്നം. (ക്ഷേണസാധനം).

൧. ക്ഷേണാക്. ൨. 'ദൃതപിബണാ' എന്ന പത്രത്തിക്.
൩. ജീവനും പരമാത്മാവും. ൪. കർമ്മധാനവേ. ൫. ധ്യാതാവേ
നും ധ്യാനികളുടേവെന്നും. ദേവതാമിട്ടു. ൭. അധികരണം.

രണ്ടുനമുക്കു പരമാർത്ഥതപരമമുപേക്ഷകയാൽ-
 ഉപലബ്ധിസ്വഭാവം നാമാദിപറഞ്ഞിട്ടകമുഖവും ബ്ര
 ഹ്മം- ആനന്ദ വിശിഷ്ടതാത്പര്യപ്പെട്ടിടനകാരണ
 ത്താലും- ശ്രുതമായിട്ടുഹസ്വം ബോധിച്ചുള്ള ഭക്ത
 വിത്തിനത്തരമാം- മാർദ്ദവ്യോലാലം പരനസ്ഥിത
 യിനാൽ വരാഞ്ഞുമല്ലന്നു- ന്-അധിഭാവോദിയില
 നയ്യാമിപരൻ തന്നെയായമയിതൃതാം- ആകംഡ
 മ്മവതൽ ചേതവതായ് വഹരിച്ച കാണകയാൽ-
 ദൃഷ്ടതാദിചൊല്ലിപ്പാഴികയാൽ പ്രകൃതിയല്ലഭീവ
 നതും- മാല്യന്ദിനകാണാലുകളതുവേറായി പഠി
 ച്ചുകാണകയാൽ-ഉ-ത്തരപരനാകു ന്മദൃശ്യതാദി
 ണംചേന്ദ്രതയോനിയറി- യസർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വവി
 ദിതിവേദംതിൽ പരമൻ ധർമ്മോക്താ- മുന്ധക
 മന്ത്രത്തിൽ വിശേഷിച്ചാത്താലും പ്രധാനഭീവ
 ര്നാഹി- സർവ്വവികാരാത്മകമോ ഭൂപന്ത്രാസാലമ
 ല്ലിതു പരൻതാൻ-സ-വൈശ്വാനരന്റെ മൂലാവെ
 ന്നായ് ഋഷഭാക്ഷർ ചൊൽവതു പരാത്മാ-സാധാ
 രണശബ്ദങ്ങളിൽ വിശേഷമുള്ളതുനിമിത്തമായരിക-

ആധാരം. ൭. കണ്ടുവന്നു. ൮. സമഗ്രജ്ഞാനി. ഉത്തരായ
 ണമർദ്ദം പരമനതിനാലും, ന്, 'യത്തേദേവമഹാഹ്' മെന്നതു
 ഭക്തിയ.

ക. പ്രകൃതിയും ജീവനും അല്ല. ൨. രൂപപ്രതിപാദിക്കുവാനും
 (കാണിക്കുകയാലും), ൩. മന്ത്രമുപേക്ഷ.

(൮)

ഏവനഗ്നിമുഖമിതെന്നായ് സ്മരിച്ചിടുംരൂപമീശച
രമാക്ഷി- വൈശ്വാനരശബ്ദേണ അറിയിച്ചീടുന്നി
തെന്നഹേതുവിനാൽ- ശബ്ദാദികളാലുള്ളിൽ പ്രതി
ഷ്ഠിതതപാലുമല്ല 'പരഹെങ്കിൽ'- അല്ലേവംജാര
വൈശ്വാനരനിൽ ബ്രഹ്മദൃഷ്ടിചൊല്ലുകയാൽ- അ
ല്ലെങ്കിൽ ജാരവെണ്ണുപാധിയാം ബ്രഹ്മമോതിട
ുന്നതിനാൽ- അന്യനിലൊക്കഴികയാൽ മുഖൈ
വേത്യാദിവദവാക്രമത്ത്- വാഠസനേയികളിവനെപ്പ
രുഷവിധം ചോലമുണ്ടുതന്നെ. ഇക്കരേണങ്ങളു
ലതു ദേവതദൃതാഗ്നിരണ്ടുമല്ല, പരൻ- നിവചാധി
കനാംവൈശ്വാനര സമ്പാദിതമുഖമിതിമത
ത്തിൽ- സർവ്വതാപവൈശ്വാനരനന്തരം പ്രാദേശ
വാക് പ്രകാശവഴി- എന്നാരുതന്ത്രർ, ബാദരി
പിടിയൊത്തമനം ഗണിക്കയാലോതി- പ്രാദേശമാ
ത്രമെന്നായ് ജൈമിനി രസന്ധശിമുഖമെന്നും
'മേൽ- ശ്രുതിദർശിക്കുന്നതുപോൽ' തന്നെജാബാല
കാല്യതിരിനെത്താൻ- ചൊല്ലിടുന്നതിനാലും വൈ
ശ്വാനരനായത്പരമാത്മാവേ- ൭-ാം.

൧. ജാരാഗ്നൃപാധികമായ ബ്രഹ്മം. ൨. ആദിത്യാദിവേദതയും
തൃതാഗ്നിയും. ൩. വിദോധമിദ്യുത്തതുകാണ്ടുതന്നെ. ൪. പ്രാദേശേ
രൂപമല്ല. ൫. ചാമിപ്പുക (അപേക്ഷിച്ച) മാറ്റമായി.

൧. തജവിരലും മുണ്ടാണിയും പെന്തുപിടിച്ച പിടിപ്രമാണമാ
യ മനസ്സ് (ഗണിക്കയാൽ പ്രാദേശമാത്രമെന്നപോലെ). ൨. സമ്പന്ന

ഉപാസ്യബ്രഹ്മവാചികളായ അസ്പഷ്ടശുനികളുടെ യോജിപ്പെന്നു ധർമ്മപാദം. രീതി.

ഹരി:- എവനിൽദ്വോഭവാദികളാണെന്നു കല്പിതങ്ങളെന്നുള്ള- മുണ്ഡകവാക്യം ദ്വോഭവാദാലംബ്രഹ്മമാത്മശബ്ദത്താൽ. മുക്തമാക്കാൽ പ്രാപ്യമെന്നു പരിചയപ്പെടുത്തിയവർ പരനാം. അപ്പോൾ പ്രധാനമാത്രമുള്ളതാലും ശബ്ദമില്ലെന്നതിനാൽ. ശ്രുതിതന്നിവാത്മശബ്ദം സർവ്വജ്ഞശാപരമാണുവെന്നും. വിജ്ഞാനാത്മാവല്ലാത്തതായ്ക്കുന്നതാണുവെന്നും. സമവേദനാശ്രുതിപരമാത്മപ്രകാരമാകുകയാണിട്ടും ഏതെങ്കിലും നാനാത്വം ഉപാസ്യസ്ഥിതിജീവാശനങ്ങൾതന്നാലും. ൧- ക്കുമാത്രപരവർത്തിജ്ഞാസിതവ്യവസ്ഥയുള്ളിടത്തു ഭൂമാവു. പരനാം സുഷുപ്തിസംജ്ഞപ്രാപ്തനായിത്തീർന്നും പ്രധാനമായിട്ട്. ഉപദേശിക്കുകയാലും ഭൂമാവിൽ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണെന്നും. പരമാത്മാവിൽ

തപഃ. ൩. ദ്വയോക്തൃബോധാഭ്യന്തരം. ആധാരം. ൪. പ്രകൃതി (സംസ്കാരസുഷുപ്തികളുടെ സാമ്യംവന്നാൽ). ൫. ആധാരം. ൬. സാമ്യം. സാമ്യം. ൭. 'ചോസ്പഷ്ട്വസമത്വം' എന്ന മന്ത്രത്തിൽ. ൮. ആത്മാവിന്റെ ഉദാഹരണത്തിലും. ജീവന്റെ ഹൃദയവേദം. ഉപദേശിക്കുന്ന സാമ്യം. ൯. ഭൂമാവുതന്നെ അറിയപ്പെടേണ്ടതാണ്.

൧൦. സംപ്രസാദപ്രദാനെന്നു കാണിക്കുകയും പ്രാപ്തനെന്നു കാണിക്കുകയും ചെയ്തവയിലും കാണുന്നു. സുഷുപ്തികളിൽ

ചേരുകകൊണ്ടും പരന്നാണെന്നെളുമാവ്. ൧-ആകാശ
 മാരി. ചോതപ്രോതമിതെന്നുള്ളതിന്നു ഗാർഹിയാടാ
 യ്. ബൃഹദാരണ്യത്തിലതാ അക്ഷരമെന്നായയാളു
 വൽശ്ലോകം- ബ്രഹ്മം, പൃഥ്വിവതുടങ്ങീട്ടാകാശാന്ത
 രതിനടയധാരണയാൽ. ധൃതിപരമേശ്വരകർമ്മമിയ
 ക്കരശാസനമതിരും. ഖനചന്ദ്രൻ. ധൃതരാഷ്ട്രിപുരണ
 നുപനിഷത്തുപൊലുകനിമിത്തമായിട്ടും. ബ്രഹ്മമൊ
 ശിമുന്യാക്ഷരനിവൃത്തിതന്നാലു മകുരം പരമേ. ൩-
 മുമാത്രപ്രണവത്താൽ ധ്യാനികന്നേവനപരം ചു
 യും. ഇശ്വരബ്രഹ്മത്തിലും തിദ്യുതവൃത്തുതൽ
 പരം ബ്രഹ്മം. അവനിക്കിങ്ങുപരംചുയ്യും ചുരി
 രയമിതെന്ന മേൽവചനാൽ. ഈക്ഷണവിഷയമ
 തായുമാത്മാവെച്ചൊല്ലിട്ടന്ന ഫേതുചിനാൽ. ൪-
 ബ്രഹ്മാദി* വൃക്തികൾയോദിദൃഹത്തിലല്ലമാംഗുര
 യെ. ഫേരാകാശം? മാനോദ്യേകങ്ങളെത്തിട്ടുക വേ
 ണുതായിട്ട്. കേട്ടതുപരന്നാം ബ്രഹ്മാകാശോപമ
 തൊട്ടുമേൽ വരുന്നവയാം ബ്രഹ്മഗതി ശ്രുതികളി
 നാലങ്ങിനെകാണുന്നു. ഗമകവാക്യതുപോൽ. ഈ
 പേരുള്ളതു, അതിൽ വേദമായിരേകിയത് പ്രാണനും സൂക്ഷ്മ്യു
 മാനിയാമയാൽ പ്രാണനമാകാമെന്നതിനാൽ രണ്ടുരേകുന്നു. ൨. പര
 മിയിരിക്കുന്നു, ൩. ധ്യാനികപ്പെടേണ്ടതു, ൪. പ്രകാശിക്കുന്നതിനു യോ
 ഗ്യമായ, ൫. മാനോദ്യേകിത്, * ഇനചന്ദ്രൻ-സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ.

൧. ബ്രഹ്മവേദമോടുന്ന ശ്രുതികളാൽ, ൨. ഗമകം- ബോധകം,

യാത്മാവാകട്ടെ സേത്രധൂതിയെന്നുമായിട്ടുണ്ടു
 ടം. ധൂതിയാലും പരനാം ധാരണലക്ഷണമഹിമയ
 വനിലുള്ളതിനാൽ. നാം മാതൃതിനിർമാതാവകാ
 ശൈയെന്നെന്നു ചാലിച്ചിടം. ആകാശവാക് പ്രസി.
 മൃഗാദഹരാകാശം പരാലോകത്തു. വാക്യാന്തരത്തി
 ലപരാന്താവിന്റെ വിചാരണാവിതവെന്നാൽ 'അ
 ല്ലപന്തപാപുതാദികളാം ധർമ്മങ്ങളുടേവിയൊ
 ണ്തു'. ഉത്തരവാക്യാൽ ജീവനിലെയെന്നാൽ 'തൻ
 സപത്രപമാൻവനേ. പൂർവ്വാവസ്ഥയപേക്ഷിച്ചാകു
 ന്നുള്ളജീവചരണമേറേ. അന്യാത്മജീവചരണ
 യിതീശവരഭാവം ദൃഢപ്പെടുത്തുവതാം. അല്ലശ്രുതി
 യാലപരനിയെന്നാൽ കാണുകകഴിയുന്നതാം
 ൭. അതിനെയൊ (കരണത്താൽ) പ്രകാശാൽ പ്രാ
 ജ്ഞൻ സൃഷ്ടിച്ചാശ്വമാം ദേവ. മേലും ഭഗവ
 ദ്വിതാം നതദിതിതൊട്ടാതിവിവിധം രൂപം സ-
 അഞ്ചുചുരുമ്പരിമിത ചുരുക്കൻ പരനാണുഭൂതഭ
 വ്യത്തിൻ. ഇശാനെന്നെ ശബ്ദംനിമിത്തമായിപ്പ
 രണു ചരിമിതിവാക്. ഹൃദയസ്ഥിതിയെപ്പേക്ഷി

൩. സീമ (അതിര). ൪. നാമരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നവൻ. ൫. നിത്യ
 ഭക്തസപത്രപമേറുന്നതെന്ന. ൬. സൃഷ്ടാദികളാൽ പ്രകാശിക്കപ്പെടാ
 ത്തതെല്ല. ൭. നതദിതിയായതെ സൃഷ്ടി എന്നു ഇടങ്ങിയ ദ്രോഹ
 ത്തിക. ൮. ചരിമാണം (അളവ).

മുളള ഹൃദയമനുഷ്യരുടെയാകാം. ശാസ്ത്രമവിശേഷമെങ്കിലുമുള്ള നരായികാമിതാവഴിയായ്. ൧. ശ്രീഭഗവാൻ ബാലരായണനിവമേ ലായഭേവമുഖ്യം. ഏദയമപേക്ഷിച് മുമ്പിതവരവേ ശാസ്ത്രാധികാരമോക്കുന്നു. ഋത്വികകേരോപാവിന്ദന്തൊട്ടവരുടെ ദേഹമാത്തിരിപ്പാലേ. കർമ്മത്തിൽ വിരോധം വരുമെന്നാഖില്ലേക ദേവതാത്മാവിൻ. പലപലരൂപമടഞ്ഞിടൽ മഹിമാവിവരുടെയിതന്നെകാണുകയാൽ. ശബ്ദവിരോധമിതെന്നാഖില്ല. തിൽ നിന്നൊക്കെയുത്ഭവിക്കുകയാൽ. പ്രത്യക്ഷശ്രുതിയാലും സൂത്രനമാനത്തിനാലുമേവമിത്. ഇക്കാരണത്തിനാൽ താൻനിത്യതശബ്ദത്തിനുള്ളതാക്കുന്നു. സമനാമരൂപഭാവം നിമിത്തമായ് പോലുമന്യകുലത്തിൽ. ഉണയുകോലപ്രവഹിതിപോലേ ശ്രുതിയാൽ തമാസ്യതിയിനാലും. മധുവിദ്വാദിയിലാദിത്തുന്നന്ത്യാദി. ആ സേവയൊക്കാരെ. പോവുകമൂലം ജാമിനിദേവന്മാർക്കു നാലികാരമോക്കുന്നു. ആദി. ആദി. പദത്തിന്നു ജ്യോതിസ്സിൽ നൽപ്രയോഗമുള്ളതിനാൽ. താൻവിദ്യയിലും ധിതൃതിദേവന്മാർക്കില്ലയെന്നു നന്നാവി. ദേവരി

൧. മനുഷ്യാധിപതിപം. ൨. അർത്ഥിപാദിജ്ഞാകവേ. ൩. നാഭേതികനിന്നെന്നു ദേ-വ്യ-വ്യ-ശബ്ദവ്യവർത്തന ദേഹത്തികനിന്നെന്നു മതാനന്ദം. ൪. യോധിക്കുന്നകാലാധാരം. ൫. ആദി. ആദി. ദേവന്മാരുടെന്നു തുടങ്ങി ഹോദേഗൃത്തിക ചാലിയിതിക, ൭. അധികാരം.

ലഭിക്കുന്നതു താനാമവനെ നവോദയോത്തകയ്ക്കു
 വ്യാസഭഗവാനിവർദ്ദയവിദ്യാധിപതിയുണ്ടുതാനെ
 ന്നാൻ. പ. തൻനിന്ദാശ്രവണത്താലുദിച്ചു ജാനശ്ര
 തീഭടശോഭമുത്. സുധിക്ഷപ്തദീപ്തനതിനൊടുമൈ
 കപരൻ മുഖിപോടുകയാൽ. യൗഗികമാംജാന
 ശ്രതിതങ്കൽ ശുഭതയതല്പപരമാത്മം. മേൽക്കുശ്രി
 യത്നഗതിയാൽ ചൈത്രമൊഴുകുന്നൊടുചതമടയാ
 ഉൽ. സംസ്കാരവിചാരാലം മേലതിവർദ്ധിപ്പയന്നു
 ചൊല്ലാലും. ശുഭതയാലോചനാനുപിനായ് ഗൗ
 തമമൻറതൊഴിലാലും. ശ്രവണാധ്യയനാത്മജ്ഞ
 നിഷേധനാൽ സ്മൃതിവിനാശമാകാതെ. ജാനശ്രതി
 യല്ലന്തൻശുഭതവിദാരാദിചാൽ സ്മൃതിജ്ഞാനം. ന്.
 വാക്യാത്മവിശ്വയാരംഭിച്ചതുചെയ്യുന്നു തിരുവിതി
 യയെ. രദിഭംശ്രതിയിൽപ്രാണൻ പരനെല്ലാലോ
 കവും നടത്തുകയാൽ. ൧൦. ഇജ്ജിവാൻ ദേഹാൽനൽ
 ജ്യോതിയെ യദയുനുവെന്നുചൊല്ലമിടം. ജ്യോതിസ്സു
 പരബ്രഹ്മത്തന്ന പലമന്ത്രദോഷനാശവും. ൧൧. ആകാ
 ശത്താൻ നാമാകൃതി. നിർമ്മാതാവിതെന്നമാകാശം. പ

൧. ശോഭിക്കുന്നു, അധികാരവികാസമുള്ള വിപ്രതിപത്തിയാ
 ഹ്വയല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നതായാൽ ഗ്രന്ഥവിശിഷ്ടമെന്നുവേണം വീ
 ചാരശാഖികൾ സായമുന്നയിക്കുമെന്നുവച്ചു മുപരദിക്കുന്നു. ഇതു ഗുരുതി
 താദിചെയ്യുന്നതിന്നു അധികാരനിരൂപണമെന്ന ഗുരുപ്രബന്ധത്തിൽ
 കാണുന്നു.

(൧൯)

രണ്ടു, നാമാകൃതിയാലുത്പാദിതമാത്രമാം വിധവ്യക്തി-
 ഞ്ചേ. ആരംഭമെന്നതിനായി വിജ്ഞാനമെന്ന
 ഞ്ചേ. പരമാം നിദ്രാമരണാവസ്ഥകളിൽ
 ഭേദമില്ലാത്തതികൾ. മേൽസർവ്വ ബിന്നധിപതിസ
 വ്യക്തിയാണെന്നു മുതലായ. ശബ്ദങ്ങളാലുമായതു
 പരമേശ്വരനെ നല്ലനിജമായി. ൧൨. ഹരിഃ. ൧൩
 മധ്യായത്തിൽ അഞ്ചുവൃത്തങ്ങളെ പറയുന്ന അദ്ധ്യ
 യോഗത്തിലേക്കുവരുന്ന മൂന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ. ചിലശാഖകളുടെ ശബ്ദം കൂലം കാ-
 യ്ക്കുന്നമാനനിസ്തീതം. ൧ പ്രകൃതിർത്തേയം തന്നെ
 പല്ലം ശരീരമകല്പനഗ്രഹണാൽ. ശ്രുതിയവ്യക്ത
 പദത്താൽ കാട്ടുന്നരഥംശരീരമെന്നേടം. അവ്യക്ത
 ശബ്ദപോഴ്ച സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ വഴിവന്നതെന്നരിക
 ഹൃദയധിപതിയാലുത്പാദിതമാത്രമാത്രമാത്ര ശക്തി
 കാം. അഞ്ചുവൃത്തങ്ങളെ ചൊല്ലും വചനാഭാവത്തിനാ
 ലുമ്പയിതു. പറയുന്ന ശബ്ദമസ്സംഭവത്തെത്താള
 മന്ത്രമിതെന്നാൽ. അല്ലന്നപോഴ്ചതായ'പ്രാ
 ജ്ഞൻ താനാകുമുപദധികാരാൽ. അങ്ങനെയിവിട
 രത്തൻപറയേണ്ടതല്ലപ്പിടിക്കു ചോദ്യമതും. കാണു
 ന്നാൻ വിളമെന്നേടത്തു മഹത്വമാത്ര പരമാം

൧. കാളംകൊണ്ടു അനുജനവഴിയായി നിന്നുകൊള്ളു. ൨. സാ.
 ജ്യപ്രതിഭി-പ്രധാനം. ൩. ശരീരം. മഹത്വമുള്ളതികൊണ്ടു. ൪. ഇതു
 ആരംഭം മഹിമ. വിജ്ഞാനം. മഹത്വമേതു' എന്നർത്ഥം.

(൧൫)

ചോദ്യം. ൧. ചമസാക്ഷിപ്പോൽ വിശേഷാവധാനു-
ണാഹേതുവില്ലയെന്നതിനാൽ. തോജോബന്നാത്മി-
കയാം ശ്രുത്യക്തപ്രകൃതിയാ തമജാമന്ത്രം. ചില
ശാഖകൾപരമേശ്വര സംഭൂതായിത്തന്നെചൊല്ലിട്ടു
ന്നതിനാൽ. ആകാപ്രധാന മേജതയിതാദിത്തേയ്ക്കു ഘ-
ധുതയൊപ്പമവിരോധം. ൨. സംഖ്യാപസം ക്ര-
മാലം പ്രധാനമാവില്ല. പഞ്ചപഞ്ചജനാ? മേ-
ന്നേതം നാനാത്വംപോലധികത്വം (തിരേകം) റാ-
മിത്തമായിട്ടും. പ്രാണാദികളും പ്രാണാൻതൻപ്രാ-
ണമുതെ? തിവാക്യശേഷത്താൽ. അന്നേസതികാ-
ണ്ണാവചോ? ജ്യോതിസ്സാൽ പൂർത്തിതൻനിന്നവിനോ-
ത്ര. (തീ). ൩. സൃഷ്ടികളുമേതം വേദാന്തങ്ങളിലെങ്കി-
ലും പരൻവേദൻ. വിയദാദി. കാരണമായ് ശരിയാ-
യ് ബ്രഹ്മത്തിനായമുണ്ടുതാൽ. ഹസോകാമയുത-
യിത്തന്നവനേയാകുചിമുകൊണ്ടുവരലാലും. വേദാ-
ന്തങ്ങളോക്കീശൻ താമൽ താല്പര്യമായിട്ടുനേവം. ൪.
രയോഭവബാലാകേ കർത്താവിപ്പുതയ്ക്കയസ്യത

ക. ൪. അപ്പാൾ ബിബത്തസ ഉക്തം ബുദ്ധനെന്ന (മന്ത്രത്തിൽ)
സംശയാർത്ഥമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, (കീഴ്ത്തുമയം മേൽവിരിവുമായ ച-
രസംപോലെ), ൫. തോജോബന്നാത്മികം, ൫. 'അജാദേഹം' എന്ന
മന്ത്രത്തിൽ, ൭. അജതം, ൮. മധുതം. ൯. സംഖ്യാഗ്രഹണത്താലും.
൧. കിണ്ണ-ഭൂതി, അന്ന (പൂമിവി) ശബ്ദമില്ലാതിരിക്കാം.-
൨. അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുനന്നാമിട്ടുവെന്നാണർത്ഥം, ൩. കൈയിൽ
കിട്ടുകിട്ടിപ്പി.

പൂർവ്വം. എന്നേടത്തുജഗദാചാര്യകയാൽ മേല,
 വേദമാണുപരം. ബ്രഹ്മാണോപനിഷാദമന്നാശി
 പ്ത കാഞ്ചയാൽ മേലും. തിത്തോതി ജീവമുന്മുഖാ
 നോ. ആലല്ലയെതിലെനിതു മുൻ. ചിലശാഖകളിൽ
 ചോദ്യോത്തരങ്ങളുമട്ടു കണ്ടിടുന്നതിനാൽ. ജൈമി
 നിതുസ്താത്മാ ചേയിയ്ക്കിഹജീവ വിചാരമെന്നറയ്ക്കുന്തു.
 ൭. മൈത്രേയീബ്രാഹ്മണമതിലാത്മാ ഭാഷ്യമെന്ന
 തപ്പരണം. അതുതപശ്ചൈവോക്തവഞ്ച പസംഹാ
 രോക്തചേന്നിടുന്നതിനാൽ. ആത്മാവെയറികിലെ
 ല്ലാമറിഞ്ഞതെന്നീപ്രതിജ്ഞ സിദ്ധിപ്പാൻ. ആത്മാ
 ക്ഷയവിരോധം ശാസ്താഃദ്രാഷ്ടവന്നിതാശ്ശരദ്യമു
 നി. ദോഷാദിസമുപപന്നോക്താശ്ചൈവോ ജീവനീശ
 നോക്തേ. ചേതകമുപമേദേവോ പരിമമെന്നതസ്യ
 ലോമിതന്തമാം. ഇപ്പരമാത്മാവിൻ വിജ്ഞാനാത്മാ
 വായിരിപ്പിനാൽ ജീവൻ. ബ്രഹ്മാണുന പ്രദോശം
 ജ്ഞാതവെന്നു കാശക്രസ്നമതം. ന. ആയാദേശം
 കേവലമെന്നതിനാൽ ശ്ര തമാക മഗ്രതം ചോദും.
 എന്നീപ്രതിജ്ഞയൊന്നമണ്ണുതളയിനാൽ സൗജ്യ
 മണ്ണയം സാർവ്വം. അറിയപ്പെടുന്നു വെന്നീട്ടാഴ്ത്തമി

൧. കർമ്മ-ജഗത്തെന്നർത്ഥം. ൨. ബ്രഹ്മ-ബ്രഹ്മാണു.
 ൩. ആപ്ത-പ്രാപ്ത.

രണ്ടിനുള്ള നേപരോധാൽ. സത്തു കനിമിത്തേർ
പാദാനോദയകാരണവുമാം ജഗദിന്ത്. സോകാമ
യതതദൈക്ഷതയിരണ്ടു ജിദ്യുനമോതുവതിനാ
ലും. സാക്ഷാവിരുവിധവും ശ്രതിമാകാശാൽജനി
ലയംപറകയാലും. ബ്രഹ്മോദയകാരണമാ ത്തോവെ
ത്താനേചമച്ചുവെന്നേടം. കർമ്മതകർത്തയിവ പരി
ണാമാലപ്പോലെയാ ത്തേർതിയാലും. ബ്രഹ്മമുചാ
ഭാനവമെന്നായ് ചൊല്ലപ്പെട്ടുമുന്ധകരുന്നിൽ. തക
ർത്താമീശമെന്നടമതിനാലും ചിത്തകാരണദിപാമാം.
9- എന്നീ പ്രധാന കാരണാചാദിനിരകരണ യുക്തി
യാൽ തന്നെ. 'ഞെണ്ണാദിമതിനീയേധം ചൊല്ലി
യതാം 'മുഖ്യമല്ലഹതായൊപ്പം'- ൮- ഹരിഃ- നോര
മധ്യായത്തിൽ അപ്രകാശി. സന്ദിശ്വ പദമാത്ര സ.
മന്നപയമെന്ന ഭംഗാപദം തീന്നു.

സമുദായമായി മാനദണ്ഡം തീർന്നു.

2. അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന രണ്ടു കാരണവും ആണ്. ൩. (അഭിപ്രായ) അഭിപ്രായം:- ഇക്കാരണം, 'ആത്മാനുസരണമായി' എന്ന ആശയത്തിൽ, ൫. ആത്മാനുസരണമായി കൊണ്ടുവരുന്ന, 'കർമ്മരഹിത'മായിട്ടും ഇല്ല, 'യോനി' മുഖാന്തരമായി വന്നിരിക്കുന്നു.

அ. சேவரங்கிகாவிதலவாணம், வ. பூயானகழனிமங்கல
நாயககாரம், (பூயானிசைகோட்டை சூயம் அலகம் சிவபூயம் அக
வகைகோட்டை).

($\rho_{\alpha\beta}$)

(അ. ൨) ഹരിഃ- ഇങ്ങിനെ കചിവസ്തുനി ഭംഗം
 മെന്ന ദോഷം വരുന്നിതെന്നാകിൽ- ഇല്ലാത്തതും
 അസാദിസ്തുനി അകിടം കേടുവന്നിടത്തതിനാൽ-
 കാചചിഖതന്ത്രോക്തമതാം മഹാഭാരിത്രതിയിലല്ല
 ദിഷ്യകിൽ- താനും വഴിയായ്ത്താസ്തുവകാരകേട്ട
 ദോഷമായിടം. ൧- ഇക്കാചിഖവണ്ഡനയാൽ പ്രേ
 യാന കാണത്തസത്ത്യാദികളും. ചൊല്ലും പാത
 ജ്ജവമോഗം വണ്ഡിതമെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം-
 ൨- വിജ്ഞാനംപോ വിജ്ഞാനംചത്രതിയാൽ ഇവ
 ജ്ജഡതപരി- ചിത്തജഗൽക്കാണമല്ലതീന്നു മുഖ
 കിൻ വിവക്ഷണതപത്താൽ- അങ്ങേയ്ക്കിരിക്കിച്ചുത
 ത്തോതിയെന്നു തൊട്ടുകത്തൊക്കെ- അ തതതിമാനി
 ചൊല്ലാൻ ചിജ്ജഡഃദോവ ഗതികളാൽ മുന്നേ-
 ബ്രഹ്മചൂതികളല്ലാജഗൽസംഭവേതന്ന മതാകയാ
 ലെന്നും. മൂന്നാക്ഷേപം തെറ്റാംകേൾവിചുമാങ്ക
 ൾ നിന്നെന്നതിനാൽ- ഉല്ലത്തിയതിൻമൂന്നും കാ
 യ്മസത്തേവ മെങ്കിയില്ലേയ്ക്ക്. കാല്പ്യതിഷേധമി

௩. **അവാകാർ (ദിഗ്ഗാജ്) ഹാനി.** ൧. കപിടമെന്ന ജന്മപ്പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട സാമൂഗ്രഹത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചെറുപാട്ടിൽ, ൨. പ്രധാനം ലഗ്നോരണമെന്ന തുടങ്ങിയവ, ൩. അതാതഭിമാനിദൈവതയെ പറയുന്നതാകയാൽ.

சு. அமரநாதபாண்டிதேவன், ம. இயங்குபொருள் அமைச்சர்
குறித்து, ம. கவிஞர் குறித்து.

(൭൯)

താം കാരണമുള്ളിരിപ്പു കററീടാ. തേഡകാളും ന ചിൽപ്രകൃതികമാകിൽ ഖയവേദയിൽ സ്വധർമ്മതാൽ. ബ്രഹ്മ ഭൂമിമുതെന്നാമരിനാൽ വേദാന്തമേയ സംബന്ധം. ഏ നിശ്ചിതാതാറാം ഖയകാലം വേദ കവങ്ങളിവകളുടെ. ധർമ്മതാൽ പൊൻ മണ്ണൊട്ടി പ്പെന്തേളോരു സദാതാമൃതം. സാംഖ്യമതത്തിൽ പോലും ഖാലികത്വതാമൃതാവിട്ടാദോഷ സാധാ രണമാവുകയാൽ അപകടകൃതിയെന്നറിഞ്ഞു കൊ ദേളണം. തരം തിന്ന നിലയില്ലാഴികയാലും വേദ പ്രാപ്തികാം. എന്നാലും മോക്ഷാഭാവം വരുന്നതി ള്ളമെന്ന ഹേതുവിനാൽ. ആഗമവഴിയോടൊക്കെ ത ണ്താലും ജഗത്തിനബ്രഹ്മ. തന്നെയിരുവിധകാ രണമെന്നിതു നന്നായറച്ചിരിക്കുന്നു. ൩. ഇക്കാരണ ണ്താൽ മനമുന്ധാം ശിഷ്ടാളെടുത്തിടാത്തുളള. ൨൭൦ ഈ പാദിമതം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന കണ്ടുകൊള്ളേ ണം. ൪. ഹോത്രാപത്തിനിമിത്തം വേദാദിപ്പെങ്കി വൃദ്ധകിയെന്നപടി. അലന്തമിദേദത്തിവുമുന്ധാമട്ടി ഖദേദാമാപ്തമരൈപതം. ൫. കായ്പ്രപഞ്ചമകാര

൪. കാരണവ്രഹ്മാവിട്ടു നില, ൫. ഉന്ധമാക്കു കാളും, ൩. ബ്രഹ്മ കാരണകം, ൫. സാമുദൃവേദ, ൮. കാരണത്തിന്നു വിചരിതമന്തിരിക ന്ന ലക്ഷണമാക്കത്താണെന്നും, ൯. സാധാരണദോഷം, ൧. ശിരസ്സാവിമിടാത്തുളള, ൨. കാണാമിദമതം, ൩. മോക്ഷാ വിനോദ ദേവകൊടുക്കയാൽ ദേവതാമതിയെന്നതിനാൽ,

ണമാം ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടു. വാചാഭരണ ശബ്ദാദികളാലും കാരണം ഭവിപ്പിച്ചവേ കാൽക്കണ്ടകയാലും പിന്നെ നാദകണത്തിൽ ജനിക്കാമെന്നു കാണുന്നതുപമതായ്ക്കാനിരിക്കുന്നതിനാൽ പോലും മനസ്സുതപം. മേനമസത്താണെന്നും വേദോച്ഛാഖ്യാവിവർണ്ണമല്ലെങ്കിൽ. ചേന്ദ്രിയഗ്രാഹ്യതയ്ക്കുമോടിരിപ്പോതിട്ടെന്നു വാക്യേച്ഛാൽ. യുക്തിയിനാലും സസത്താചിത്തന്നു മുരുന്നതു വേറുവാക്യാലും കാൽക്കണ്ടിനാണു പേർപാടില്ലാഴിക രണ്ടുമൊത്തതാകുന്നു. കാരണത്തന്തുവിൽ നിന്നും ചെമ്പ്രാനന്ത്യതകണക്കുഭേദം താൻ. മേലും പ്രാണാചാനാദികൾ ചോദ്യമിതെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം. സ- ഘടാഭിമതാം ക്ഷേപശക്തിവിചിതമിന്നു യുക്തയായഥവാ. ജീവനുചരാത്മതപം തത്ത്വപരസിശ്ശരി പരത്തിട്ടുണ്ടുപോൾ. ബ്രഹ്മത്തിൻ സ്രഷ്ടൃതയനുജീവദേവതെന്നു വന്നിട്ടുന്നതിനാൽ. തൻ ഹിതമാചരിയാഴിക മുതലാം കേടാമിറുന്നമെങ്കിൽ നഹി. ഏഷ്ടൃശ്ശരി മുതലായതു ഭേദം മൂണ്ടിയോതിട്ടുന്നതിനാൽ. അറിയും ചബ്രഹ്മാധികതാ നീക്കം

൧. വാചാഭരണം വികാരാനുഭവം മൂലമിതേന്ദ്രിയസത്ത്വം എന്ന ശ്ലോകിയിൽ. ൨. 'അസഭേദമേവേവ കൗശലീക'-എന്ന മന്ത്രത്തിൽ. ൩. വിശ്വത്തിന്റെ അഭിന്നതം. ൪. ജീവത്തം. ൫. കൗശലീക-അഭേദം അപ്രാവിശ്തം എന്ന ഭാരതം.

൬. 'ഏതോപാസാരമേവേവ' എന്നു തുടങ്ങിയതു. ൭. 'ബ്രഹ്മാനുഭവം'.

നിന്നു ഹിതമനുഷ്ഠിയാട്ടോഷം. കല്ലൊരുജാതീ, ര
 ണം പാശാണവുമായിടുന്നചോൽ തന്നെ. ജീവപ്രാ
 ജ്ഞപ്പിരിവുകൾ ചേരുന്നതിനാൽ പലരോക്കുമതി
 യില്ലാ. ൭. സൂക്ഷ്മാത്മാവിൽതന്നെ ഉപസാഹാരം
 മോനരഥമേയാം. എന്നും ശ്രുതിയാൽ സ്രഷ്ടൃത
 പരനാദ്യർ ഭോഷമിപ്പു ചാലിനഭേ. പരിണാമലയം
 ചോൽ ബഹുശക്ത്യാ കർത്താപരൻ തന്നിച്ചുലകിൽ
 മേലും ദേവാദികൾ തന്നെ കാണമെന്നു പരത്തി
 ൽ വിലയം ചോൽ. ൮. ഇതന്ധിയാകുമൊക്കെ ബ്രഹ്മ
 ഷമിനും കൊച്ചാത്തന്നാ വികാരമേഴും. അല്ലെൽ
 നിരവചനശ്രുതി കോപം വരുമാകിലില്ലയെന്നരിക.
 ഏതെന്നാൽ ശ്രുതിതന്നാൽ ബ്രഹ്മ പലതുജ്ഞാപ
 മോതിടുന്നതിനാൽ. ഏകം പാദം കൊച്ചും പരത്രി
 പാത്ത ശുദ്ധാമൃതംഹിശബ്ദബലാൽ. സപ്തകമാരേ
 യാത്താവിന കേടന്യേയങ്ങു കണ്ടിട്ടും പോലും. ലോ
 കത്തിവിനാജാലക്കാർൻ നിരല്ല. ഫലിചിത്രനോക്കാ
 ലും. പൂർത്തി പാദിതമാം ഭോഷം പ്രധാനമാലിക്കമോ

൩. ചുറ്റുപടർ പാത്ത ഭോഷമിട്ടു. ൪. നമസ്സമിട്ടു അരാധിച്ച
 മിട്ടു. ൫. തന്നെക്കു കാണത്തിലല്ലാതെ ബ്രഹ്മത്തിൽ ചേരുന്നതു
 പോലെ. ൬. ഒഴുക ബ്രഹ്മത്തിൽ. ൭. കാർത്തുരണങ്ങളു രൂപത്തിൽ. ൮. ബ്ര
 ഹ്മനിരവചനമെന്നു പറയുന്ന ശ്രുതിവിരോധം. ൯. ചതുർത്വം- നാ
 റുപാർത്ഥമു. ൧൦. കാർത്തുബ്രഹ്മവും പ്രാപ്തവും. ൧൧. മൂന്നു പാദം.
 ൧൨. ശുദ്ധിബലത്താൽ.

൧. അനേകവിധകല്പയാലും. ൨. ഉത്തമം.

കുമാരനാഥൻ. താനും ഭോഷാരോപം വേണ്ടസ്സൽ പക്ഷമൊന്നി മുൻറീക്കി. ന്. സർവ്വപ്രകാര ശക്തികളാത്തതു പരദേവതാശ്രമേവ്വചനാൽ. യേ സർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വവിദേവം താൻ സർവ്വകാമയെന്നാദി. അശ്രോതുമ്പാക്കെന്നും ശ്രുതിയാല നകരണതയാലതല്ലെങ്കിൽ. പ്രത്യുക്തമിദമെന്നുമേലും സശ്രമോന്യം ഏതെന്നോടയാൽ. ൧൦. സൃഷ്ടിയുപയോഗമുളോന്നാകേ നന്തി നാലജ്ഞൻറയല്ലെങ്കിൽ. വേണ്ടില്ലെങ്കിലും വിചാരിച്ചവയെല്ലാം വിചാസസമം. ൧൧. ഐശ്വര്യം നാട്ടുമ്പോൾ ചേതനമതു തൻമോതയുറപ്പുചെയ്യുന്നു. മേലും വേദികമതനിട്ട് യദാദം സമമാസ്താത്തതിയാഞ്ഞില്ല. എന്നായെന്നെന്താൽ പ്രാണികളുടെ കർമ്മാനുസൃഷ്ടിയാനാൽശ്രുതി, ഗീതകളെങ്ങിനെയെങ്കിലും നല്ല പഠത്തിടുന്നതിനാൽ. സൃഷ്ടിമുമ്പു കർമ്മം ചെയ്തില്ലാത്തപ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ. ചെററല്ല നൂറാദിദാവാൽ സംസാരത്തിനിതു ചേർത്തുളളതുതാൻ. ചേണ്ടേപ്പിടിച്ചുണ്ടാക്കീയാതാവെന്നായി വേദവാക്യമുപോൾ അനുമാദിയുമില്ലെന്നതളും കൊണ്ടുനന്നുണ്ടുഗീതയിലും. ൧൨. ഏവം ബ്രഹ്മം കാരണമാക്കുവളളുമ്പോൾ പഠത്തവെണ്ണത്താൻ. വകാരണധർമ്മശേഷം ചേരുന്നവയാസ്തുതുന്ന

൩. അറിയിച്ചതും ൪. ഇക്കിളാണെന്നുപോലെ, ൫. വൈകാരികം, ൬. അനുഭവംകൊണ്ടു, ൭. യഥാപ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ എന്ന ദീർഘം, ൮. യാദാദിശക്തികാരണബലത്തിൽ സർവ്വജ്ഞതാദി.

നീതിയാലും ൧൩. ഹരി: ഹൃദയോത്തരത്തിൽ വേദോ
ത്തസമനപയവിരോധപരിഹാരമെന്ന നോം പാദം
രീതി.

ഹരി: സൗരജ്യപുജിതപാദപോൽ സാം
ഖ്യായോഗവും ചിന്തിക്കുന്നു. ഉണ്ടാകൽ വരാഴി
യാലും മായാ പ്രകൃതി, ജീവകാ മരണതാ. ഇല്ലാ
തായോളം ജഡത്തിൻ പ്രപഞ്ചയോഗ്യതയിനാലു
മായിട്ടാ. ചപൽ നീതി പാപാലെന്നാലൊന്നാശ്രി
ച്ചേ പ്രവൃത്തിയവർത്തമാം. 'സദീപ്ത'മർത്ത്യനന്യ
ത്തായ്യില്ലാത്തതാലായിട്ടാ. ബ്രഹ്മതരമേതു
താ' അറിവേക്കുതയ്ക്കുന്നിരിക്കുകയിട്ടും ചല്ലുപ
യസ്സായ ശിഷ്യത്തിയായോലെന്നു വന്നുകൂടിട്ടാ.
പശുവിനന്യസ്ഥലമതുപാലായിത്തന്നിട്ടുവെന്നതി
നാൽ. കാപാലയോഗമോഷ്ടമെന്നായതുപോലെ
കൂട്ടുകിൽകൂടെ. അന്മാദാവത്താലും പഞ്ചഗവ്യ
ന്ത്രിയമെന്നുപാൽപിടുന്ന. ശുശ്രൂഷാത്താലു സ
മമെന്നാലും ദോഷമാംനിഷിദ്ധതാൽ. എങ്ങുവി
മോക്ഷസുഖമെന്നേടും, ന്.ചേപ്പാൽ സമമവസ

൧. ശ്രീമദ്ഭാഗവതപാദിതമതായ സാ മ്യോദ്ധ്യതെ നഞ്ചേത
ത്തർത്ഥി ഇവിടെ വിവക്ഷിതങ്ങളെന്നു കണ്ടു മേൽപ്പറഞ്ഞവർത്തിച്ച
കാരണമിന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ൨. തകർന്നു. ൩. കാരണതാ.
൪. ക്ഷിരനിരത്താലായിക്കുന്നപോലെങ്കിൽ. ൫. ബ്രഹ്മവിദ്യരേണി
കൻ കാരണതാ. ൬. അപേക്ഷയില്ലായ്മ. ൭. പരിണാമം. ൮. നോ
തീയദേവം കരുതേനായം കഥപോലെ. ൯. സംബന്ധത്താൽ.

[illegible][illegible]

ുൾ പരാണസ്സുപദാവമതുമാറിടാതെ നില്ക്കുകയാൽ.
 സ്തംബാദിനിത്യമാമതുകൊണ്ടും പരാമാണവാദമൊ
 ക്കില്ല. രൂപാദിദയാ.ത്തിരിപ്പാല ഹനന്തപാനിത്യ
 താദിയാമതുപോൽ. കാണുകയാലുപയ പമുളോന്നീ
 ല്ലാത്താനതെങ്കിലും ദോഷം. അതിനാലും ശിഷ്ട
 ന്മാർ കൈകൊള്ളാത്തുള്ളതാകയാലുമിതിൽ. ഏറെ
 യുപേക്ഷാവസ്താൻ തന്നേയോറ്റുതമു. മുകുളയുള്ളവ
 രാൽ. ൩. ഇതഥേതുകൂട്ടത ഭേദതികപരമാണുക്ക
 ല്ലൊപ്പുകൊള്ളുകിലും. ബൈബന്ത സമുദായാപ്രാ
 പ്തിവതം * കത്രാദിനിത്യതാവയത. അന്യോന്യ
 മവിദ്യാദികളൊ പ്രപ്തപരന്നിയേകവന്നാകിൽ. അ
 ല്ലാ, മേന്മേൽ ഘടപരമാണുല അക്കത്തന്ന പൂർത്ത
 ണ. കാരണമാകുന്നതിനാൽ ചേപ്പോൻ വേണംസപ
 തന്ത്രമായ്ചേരാ. പിന്ന അമാണവാകപ്പൂർത്തക
 ല്ലൊലുമില്ല കാരണതാ. ഹേതുവസത്താകവോര
 പ്ര തിമതബൈബന്തൻറയറു പോകുന്നു. “കാ
 ത്തും സഹേതുവെന്നാലതേക കാലത്തുവേണമിതമാ
 കാ. ക്ഷണികതപമച്ചാൽക്കേടാൽ” കരോദിബലാൽ
 തകർക്കാലത്താൽ. പൃഥ്വയാദിനശിച്ഛീടുകയെന്ന

൧. അണവല്ലായ്. ൨. ദോഷാലമയുള്ളവരാൽ. ൩. സമുദായ
 അതിൻറ വരാത്ത. ൪. കടാമുദയലയതിൻറ അനിത്യതാദി ബല
 ത്താൽ. ൫. ഉത്താകടേ. ൬. ‘സപ്തം കേതും സകാരണകം’ കാതുംമല്ലാ.
 കാരണത്തോടുകൂടിയതു- എന്നതു. ൭. പേതുവോത്തു.

(൨൯)

രണ്ടിനമേയാഗ്രതാവായ്ക്കും. ഇവർ പക്ഷപ്പടിയൊ
തന്നാറും വിമോദം വന്നിടായ്ക്കാൽ കേടാ. ചിര
കാലമരിപ്പേപ്പൽ ക്ഷണികമിരണ്ടാകിലും വരുംദോ
ഷം. അതിനാൽ മതമിതബദ്ധം. ചവിണ്ണിലുമുണ്ണയു
ടെതോന്നലാക്കുകയാൽ. താനമനുഭൂതമാമൊന്നി
ന്റെ യന്ത്രസുനിദിനാനന്തരത്തിങ്കൽ. കാണുകകൊ
ണ്ടും ക്ഷണികതവയകിച്ചിപ്പാത്തതീന കാണാഞ്ഞു.
നഷ്ടപദാർത്ഥം കാൽ ചെയകിലുദാസിനമായപുത
ഷകൾ. കാൽക്കളെക്കൊണ്ടൊന്നതിനാലു മരസം
ഗതം ഹിംസുതമതം. ക. വിജ്ഞാനവാദിചൊ
ല്ലാ ബാഹ്യാർത്ഥാവരമാണിട്ടുന്നില്ല. എന്തെന്നാ
ൽപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമിമിത്തമായരിക. സ്വച്ഛ
ദിപാലൈ ജാഗ്രദ്വർത്തംതന്നുതയെങ്കിലൊത്തീ
ടാ. ഇവയുടെ വിവക്ഷണതാം നിമിത്തമായെന്നുക
ണ്ടുകൊള്ളണം. ബാഹ്യാർത്ഥമിദ്യയാത്തതുമിമിത്ത
മായ്യാസനയ്ക്കുമില്ലെന്നു ആലയവിജ്ഞാനത്തിൻക്ഷ
ണികതയാലും നവാസനാശ്രയതാം. സർവ്വപ്രകാ
രവും വൈ നാരിക പക്ഷത്തിലനപചത്തിയെഴും.

പ. വിനാശം-വിധയം. ധ. ആകാശത്തിലും അസ്തിത്വപ്രതീ
തി. ന. അബദ്ധം. ര. ബുദ്ധമതം. റ. ബാഹ്യാർത്ഥമിദ്യയാൽ.
ഇ. ത. ആലയവിജ്ഞാനമെന്നും പ്രവൃത്തിവിജ്ഞാനമെന്നും രണ്ടുണ്ടു,
ഉ. വാസനാശ്രയതാം.

പ. നാസ്തികതയ്ക്കെതിർ അഭയശ്രദ്ധയ്ക്കും.

നേർക്കോത്താറു മണൽമാന്തുവപാലാമതു നിമിത്തവും
 ത്രാസ്യം. ൨. മൃഗാർത്ഥബർഹ്വല്ലോകാത്യാദന്ധി
 ചന്നാസ്തിയെന്നുമാരുകാലം. ഒരു യാമിയിലുത്പാ
 ന്നം വിശദ്ധധർമ്മം ഭവിച്ചിടാത്തതിനാൽ. ഇവർ
 കൊള്ളുപടി ജീവൻ ശരീരമെന്നു വന്നിടുന്ന
 രം. ദേഹാന്തത്തിലാത്തമാവിനു ശരീരം നിറഞ്ഞിരി
 പ്പാക. ദേഹമുടമയ്ക്കു പങ്കോലം പോലെ വികാ
 സവും വരുന്നതിനാൽ. വേണ്ടില്ലെന്നു ഖലാക്കില്ല
 വേദവിചാ നൃസിതീയ ദിവരഖാലേ. അന്ത്യവിമോ
 ക്ഷാവസ്ഥയിലൊരു ദേവദാനിയ നിലയ്ക്കുകയാ
 ൽ. നിത്യതപമാദിമദ്ധ്യമചരിതാ നത്തിന്നെന്നു വ
 ന്നിടവേ. പൂജിതാസമതിച്ചാത്തല്ലെന്നാകും വി
 ശേഷമുദ്ധം. സൈന്യമരണമെന്നായ ഹന്തമത
 മിതുപേക്ഷമറിഞ്ഞാൽ. സ. ഇന്ദ്രൻ പ്രധാ
 നചൂതകാധിഷ്ഠാനതയാനിമിത്തമാണെന്നു. മാത്രം
 പഠിപ്പി പ്രാമാണികതാനിമിത്തമായിട്ട്. ഒത്തി
 ഓഴികയാലും പ്രധാനചൂതകരപരകൾ സംസ്ഥാനം.
 മേലമധാഷ്ഠാനാ ഹസ്തപത്തിതിനാലും വരുന്നത
 ല്ലിതനി ചൂതകർ നേത്രാദികളും കരണങ്ങളിനാ

൨. ദിഗംബരൻ, ൩. ചൂതക, ൪. വിദിവാ, ൫. അവയവ
 മേജ, ൬. വികാശദിവരുന്നതിനാൽ, ൭. വലിച്ചമേറ്റു, ൮. പ്ര
 ത്തിപ്പുതകാധിഷ്ഠാനമായിട്ടുനിമിത്തമാണെന്നു.

൯. നാസ്തികമതത്തിൽ അഭയാഗ്രത വരും, ൧൦. ദിഗംബരൻ,

(൨൪)

കുലയെന്നപോലെയാൽ. ഏതുശൗഭാഗം, ഭോഗാ
ദികളതുവുമായി വരാത്തതാകുന്നു. അവയവമൊ
ത്തോന്നിപ്പരുന്നതാൽവരുമെന്നെത്താമല്ലെങ്കിൽ
സർവ്വജനപ്രിയെന്നും നിരവധി പർവ്വതങ്ങളെങ്കി
ലൊക്കെല്ല- ൭- രോമാനജർ മതമൊക്കെപ്പോലും
അതിയതു സംഭവിക്കാത്തത്- കർത്താവിൽ നിന്നു തുക്ക
രണംജനിച്ചതായ് കണ്ടിട്ടുണ്ടാകുന്നതില്ലോ- വ്യക്തം അറി
തകു വിജ്ഞാനാനന്തരപാദിയൊപ്പം കൊള്ളുകിലൊ-
അപ്പകുറിയേയെന്നുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നതന്നെ കണ്ടിട്ടു
ക- ഘനവിജ്ഞാനവിപ്രതിഷേധത്താലും ഗ്ര
ഹിക്കുക- ക്സാധം- ജീവോല്പാദികളതുകൊണ്ടും
പററില്ല, പാശ്ചാത്യരാത്രമതം- ഖ. ഓം- ൨-മദ്യോ
യത്തിൽ സാംഖ്യാദിമതങ്ങളെപ്പ്രകടനമെന്നു ര
ണ്ടാം പാദം തീർന്നു

ഫരി. ഇപ്പോഴാകാശോല്പത്തിശ്രുതിയിൽ കാണാ
യ്ക്കയാലതിൻ ജനനം. ഉണ്ടാവിയപ്പോൾ അതിശ്രുതി വേ
റെന്നാൽ വിരോധമന്യോന്യം. ഉല്പത്തിശ്രുതിഗൗര
വീനി അവയവത്തിന്നു ജന്മമാകാത്തത്. ൨൭൧൨൩

൩. ചത്തം, ൪. വിരിവം, ൫. അയോമുഖം, ൬.
വികാശി വരുന്നതാൽ, ൭. വലിച്ചെടുപ്പം, ൮. പ്രകൃതി
കാലാധിപ്തനായിട്ടു നിമിത്തം കാണമെന്നും.

൯. അപ്രമാണത്താൽ (അയോഗ്യതയാലെന്നാൽ) ൧൦. അ
യോഗ്യതപര്യവേഷം.

രണ്ടാലമൃതമൈത്രയസ്പോലുത്സംഭവത്താലും. ഒരു സംഭവശബ്ദത്തിന് ഗൗരവത്താലും ബ്രഹ്മശബ്ദത്തിനോടും. അന്നും ബ്രഹ്മത്വാദിയിലെന്നിരിക്കുക ബലമേതന്നെ. ഏതേ നാശനം ശൂന്യത്വാദിത്വാദി കളാലമിപ്രപഞ്ചത്തിന്. ബ്രഹ്മാഭിന്നതയാലും പ്രതിഷ്ഠകേടിച്ച ഗൗരവിയല്ലിതു തേജ്. ചോകത്തിലെന്നപോലെ ബ്രഹ്മാസ്പന്ദതായിമിത്വയാലും ഉള്ള. എപ്പോഴാകാതെയാലും ബ്രഹ്മത്തിന്നു വന്നിട്ടുണ്ടാക. ൧- ഗുണാഭാസത്തിന് ജനനം ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു ചൊല്ലാമേ. വിചിത്രമായതും വായുവിനാടയല്ലതീ പാഞ്ഞതായ്ക്കാക്ക. ൨- സത്തിന്നല്ലത്തിവരാതെന്നു കാണമെന്നതിനൊക്കത്തും. ഉത്തരിനില്ലാജനിമേതുവെത്തെന്നല്ലാ വേദവാക്കു കേൾക്കുന്നു. ൩- തേജസ്സു വായുരൂപബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു സാദിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ ശ്രുതി പരമാശോഭനി

൩. ഇവർക്കും മോശാദിമതം. ൪. അദ്ധ്യായം നമുക്കുവരുന്ന. ൫. ഒരു കാലി വൈദ്യവരായ അലങ്കാരൻ തുടങ്ങിയ രാജാജ്ഞാപുരുഷൻ. ൬. തുണകാരണം (കരവകൻ മണ്ഡലം). ൭. ചതുർവൃദ്ധമായി നില്ക്കുന്നവർ. ൮. സകല വേദാന്തവിരോധം ഉപമായും. ൯. ദേവസാധ്യം (പ്രയാസം). ൧൦. നാരായണരൂപം.

൧. അവയവമില്ലാത്തതിന്നു,

വിതീർത്ത പറ്റത്തു കാണുകയാൽ. ൨- അപ്പകൾ
 തേ പേജോവകിന്നബ്രഹ്മത്തിന്നു സംഭവിച്ചവയാം
 ൩ അഗോരാപ ഇതിശ്രുതി ബചത്തിനാ ലെനുകണ്ടു
 കൊള്ളേണം. ൪. ഔയപ്പകളിന്നുചെയ്തന്നേടം പു
 ത്തിയാകുമെന്നും, കേൾ. ൫ അധികാരാൽ രൂപശ്ര
 വണാ, ലേഖ്യ 'പുതമി'യെന്നു തൊട്ടതിനാൽ. ൬-
 അപ്പരനെല്ലാമുണ്ടാക്കുന്നതല്ലാമി ദാവ(തല്ലിംഗാൽ)
 യറിയിപ്പാൽ. മേലും വികാര പശ്ചാലേഭവനയാൽ
 ൭ സർവ്വ കാൽക്കുറുപ്പാൻ. ൮- ഈസ്റ്റിനീതിയിന്നും
 നേരേ വിപരീതമായ് ലയത്തിന്റെ. ൯ മുമ്മാശ്വ
 തായ്ക്കുനിടക്കുതന്നുവെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും. ൧൦- ആത്
 മാകാശങ്ങളെടയിട ബുദ്ധി മനസ്സുകൾ മറ്റൊരു ജനി
 പപറു. തല്ലിംഗത്താലെന്നാലില്ലാതുമ്പാക്കുതെന്നി
 യ വിശേഷാൽ. ൧൧- സ്ഥാവരജംഗമദേഹങ്ങളിൽ
 മുഖം ജനമുത്ഭവ ശബ്ദങ്ങൾ. ദേഹാഭൈരവ
 പദ്ധ്യാസാൽ. ൧൨ ജീവനില്പചാരമാത്രമാ മിവകൾ.
 ൧൩ ജീവൻ ജനിപ്പതില്ലാശ്രുതിയിൽ ചൊല്ലായ്ക്ക

൧. വശ്യവികർന്നിന്നഗ്നിയിന്നിന്നിനെ. ൨. തേജോഭാവമേ
 ഞ്ഞു. ൩. അഗ്നിയികർന്നിന്നു മപ്പ (കൾ) എന്ന ശ്രുതിയാക. ൪. പ്ര
 കരണാൽ. ൫. അപ്പകളിന്നിന്നും പൂമിവിടയെന്നുതന്നെയെന്നിനാക.
 ൬. എല്ലാകാൽപ്പുറമുണ്ടാകുന്നവൻ. ൭. വിശകലിപ്പായ്ക്കയാക. ൮. ഭൂ
 ഞ്ഞാൽ.

മുഖപ്പോലെ- നിത്യതപം കൊണ്ടും മേൽ ഹൃദയം
 മാനന്ദു' മുഖശ്രീകളാലും- ൧൧- നിത്യതപമു
 ന്നസ്തപം മുതലായതുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവാത്മാ- നി
 ത്യാജ്ഞാനാത്മകണനനുഭൂ കൊള്ളേണ്ടതായിരിക്ക
 ന്നു- ൧൨- ദേഹം തൃജിഹ്വാനാകാദികളിൽ പോവുക
 തിരിച്ചുവന്നിടുക- ഇവ കൗഷീതകിമുതലാംശ്രുതി
 യിൽ കേൾക്കേണ്ടിയിട്ടുള്ള മനുജീവൻ- ഉത്തരഗത
 നാഗമനങ്ങളെ തന്നോടുള്ള ചേർച്ചയാലുമാണു അങ്ങ
 വല്ലങ്ങിനെ കേൾക്കുവെന്നുവല്ലാ പരപ്രകരണ
 ണ്താൽ- അങ്ങവചനത്താൽ ശ്രുതിയിൽ ഉത്തരനാഗ
 റം കണക്കുചെയ്യാൽമേൽ- അങ്ങജീവൻ തെറ്റി
 ല്ലാ ചങ്ങനമൊപ്പം പരപ്രകരണീട്ട- ചങ്ങനമതിൻ
 പ്രദേശസ്ഥിതി വൈഷമ്യമായിവണ്ണമല്ലെന്നാൽ- തെ
 റ്റരില്ലൊരിക്കലുമില്ലാതിശ്രുതിയൽജീവ പരപ്രകരണ
 കളുകയാൽ- ചൈതന്യ ഗുണത്തോലോജീവൻ ദേഹം
 നിറഞ്ഞിരിപ്പാകാം- ഹോകേദീപസ്ഥിതിയുംപ്രകാ
 രവും പോലെകണ്ടുകൊള്ളേണം- വേർപാടു ഗന്ധ
 മൊപ്പാമതുപോൽ കാട്ടിടുക മൂലമായ് വേദം- വേറി
 ട്ടുപദേശാൽ 'ദോഷപണ്ണ' മുതലായിട്ടുന മന്ത്ര

൧. ശ്രുതിയിൽസവാഹൃതമെന്നാണു. ('ശൈവശാക്തീ' എന്നു
 ത്തി. കൊമുലിപ്രകാരം പുരണാദികൾ ചേർത്തു), ൨. വരുന്ന. ൩. വായു
 ഗുണഭാഗസ്വ ശക്തികളിതസ്വ എന്നുള്ളതിൽ. ൪. വർണ്ണം.

൫. ദൈവത്തിന്നു ദൂരംവെളിച്ചം കാണിക്കുന്നതുപോലെ, എന്നു

ത്തിൽ- ഇശ്ശങ്കകരമെന്നറണുതാടി ചെയ്തതിനുള്ള
 ഞാനുസാരത്താൽ. അങ്ങ പരിമാണച്ചൊല്ലാമുപാ
 ധി ഇണസാരതാ മജനെന്നോണം- ആത്മതപമുള്ള
 നാളിതിനിരിപ്പിനാൽ ഭോഷമില്ല ശാസ്ത്രത്താൽ.
 ചപ്പംസ്വപാദിചോലെയുള്ളത്തന്റെ സുവൃത്തിയോടെ
 മായുന്നവ്വിൽ- കൊള്ളായ്യിലേവമെല്ലാനേരത്തും- വ
 സ്തുവ ബ്രഹ്മവസ്തികളാം- അല്ലെങ്കിൽ വേറു നിയമം
 കൊറുക നമനംപോല മാനദാനങ്ങൾ. ൧൩.
 കത്താവ ജീവനാകും യേശുത മുതലായതിൻ പ്ര
 മാനതയാൽ- മേലുതല്ലിയയിൽ ജീവന്റെ ഹിമാ
 രോപദേശമതിനാലും. കരണോപാദാനത്താൽപോ
 ലും പ്രാണങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചെന്നായ്. ക്രിയയിൽ ക
 ത്തതപച്ചാൽ നിമിത്തവും ജീവനാണു കത്താവ്-
 അല്ലെന്നാൽ കത്തത നിദ്ദേശിക്കുന്നതിന്നു വൈച
 രീത്രമേഴും- ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ നിയമാദാവം ഇങ്ങനെ
 മൊപ്പമോക്കേണം- ശക്തി വിപരീതഭാവം വായ്ക്കു

ഭാവം. ൨. അന്തരമെന്ന വിശിഷ്ടതാക. ൩. അജനം- ഇഷ്ടാക്കൻ
 ൪. വീട്ടാടി ബാല്യത്തിലുള്ളതുതന്നെ യൌവനത്തിൽ ബലിപ്പെട്ടപോ
 ലെ. ൫. ലാഭാലാഭങ്ങൾ. ൬. മനസ്സു എന്തിനെയോ അതുപോലെ
 അഭാവവും ഭാവവും- ഭാഗം- പ്രതിതി- ഭാഗനക. ൭. യമികണം
 എന്നു തുടങ്ങിയതിൽ. ൮. വിഹാരം- സഞ്ചാരം.

൧൦. കർമ്മകർമ്മ അറിയിക്കുന്നതിന്നു വിപരീതഭാവം വരും.

ന്നതിനാലുമല്ല കേന്ദ്രീയീ. ജീവന സമധി കത്തു
 ത്തപോലുംപോം നന്നേതത്തിനിതുചേരാ- ൧൪- വാ
 ചിമുതലായതോടേ തച്ചൻ കത്താവ തററ കത്താ
 പോൽ. ജീവനിതരൂപനാകും കരണാദികളൊത്ത
 തേ വെടിഞ്ഞമ മേൽ- ൧൫- ഇവനേയ സാധുക
 മ്മം ചെയ്തുവനെക്കീഴയക്കുമെന്നാകും. ശ്രുതിയാലീ
 ശ(ാപേക്ഷ)കെണം കത്തുതപം ജീവനെന്ന് വരവോ
 ക്. ഈശ്വരനാദിജീവത്തെപ്പറ്റി ചമയ്ക്കുവാ
 ദിയുടയവനാം. അവിഹിതനീഷിദ്ധതിയ പഴുതാകാ
 യെന്നാദിയിന്റെറസിദ്ധിക്കായ്- ൧൯. ജീവൻ പബ്ര
 ഫമാംശവിധൻ കസോണേ പഷ്ടവ്യനിതിതൊട്ടു ചൊല്ല
 കയാൽ. മദാശകിതവാദിയെല്ലാം സത്തെന്ന്യവി
 ധമൊട്ടു ശാഖച്ചൊൽ. പരമാംശമാണജീവൻ ബ്ര
 ഹ്മ പതുഷ്ടാത്മപ മന്ത്രവസ്താവും. മേലും ബ്രഹ്മാംശ
 തപം കേവലതയിൽ നിന്നച്ചിട്ടുന്നപ്പോൽ. ജീവ
 ന്പോൽ പരമാത്മാവല്ലാട്ടുപ്രാ തെചാദിസദൃശന

൨. ബുദ്ധികർമ്മിയല്ല. ൩. വേറൊന്നിന്, ൪. ഇന്ദ്രിയങ്ങളോടൊത്തു
 കർമ്മവും അവയോടുകൂടാതെ അകർമ്മവും. ൫. ഇവർതന്നെ. ൬. വി
 ധിചതു നിഷേധിച്ചതും ആയതിയാ.

൧. സാക്ഷാത്കാരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അംശമെന്നു ചൊല്ലത്തക്ക
 ന്ന സാരം. ൨. ആത്മാ (അവന) നേപതുവുവെന്നു തൊട്ടു. ൩. ബ്ര
 ബ്രഹ്മാബ്രഹ്മമാസാബ്രഹ്മവേദമേകിതവ്യാ എന്നതിങ്ക. ൪. മരമെങ്കും
 ദോഷമില്ലാത്തതെന്നതിങ്ക. ൫. സൂക്ഷ്മപ്രകാരമില്ലാത്തതവൻ. ൬. മറ്റാ

റി. ഭഗവദ്ഗ്രന്ഥമുഖന്മാർക്കുവെന്ന്വിചിത്ര ഇതിസൃ
രിപ്പവരാം. ദേഹത്താടേകതപം ചേന്നിടലാൽ വി
ധിനിഷേധമെഴുകുന്നു. ആത്മാവിനു സൂത്രാദിജ്യോതി
സ്സെന്നതു കണക്കു കാണേണം. * അവിഭുതപാൽ സു
ഖഭുജാദികളുടെ സാങ്കല്പമില്ലെന്നു വന്നു. പരമനെ
യാശാസൻ താൻ ജീവൻ ഇലസൂര്യകാദി തുല്യതയാ
ൽ. ബഹുമാന്മാക്കൾക്കു മനുസംഭയാഗം തുല്യമായി
രിക്കുമ്പോൾ. അന്യമതേജിവന്മാരുടെ വിഭുതയിനാ
ലദൃഷ്ടനിയമമെഴു. ഇമാദിപ്രായാദികളിൽ കൂടെ
യിവണ്ണമവ്യവസ്ഥവരും. ഇതു ദേഹാവചനമൊലെ
ന്നാലതി ഘോരവിഷയമായിട്ടു. മറ്റു. ഹരിഃ.

മോക്ഷാലോകത്തിൽ പഞ്ചമഹാഭൂതജീവശ്ര
തി വിശോധപരിഹാരമെന്ന മൂന്നാം പാദം വീണ്ടു.

ഹരിഃ. ഈയാത്മാവിനെല്ലാലോകങ്ങളുമെന്നു
മച്ചിടുംപോലെ. ഉണ്ടായിപ്രാണന്മാർ ജനശ്രുതി
ഗൗണിയല്ലതൊക്കോത്തു. - അപ്പഞ്ച മഹാഭൂതങ്ങ
ടെ മുൻ 'ആയത്' ഇതിശ്രുതം വാഗ്ദം ഉപചരിത
മല്ലയാത്തതുപോലെ പ്രാണങ്ങളിൽ ഗണിച്ചിടുക.
വാക്യതേജോമയിയെന്നും ശ്രുതിയാൽ വാഗിന്ദ്രിയ

നിവാചക:- ജീവന്മാർക്കെന്നുതാനും. * വിഭുവല്ലാത്തതൊക്കെ പരസ്സ
ര സുഖഭുജാദികളായിട്ടു.

പ. മർച്യതുകയാൽ (അനുഭവിക്കുകയാൽ).

ക. ഗോണം.

പ്രമതിനടയ- ഹതേജോജന്യതപച്ചൊൽ നിമിത്ത
 വം ബ്ര ഘമജങ്ങൾ പ്രാണങ്ങൾ -മ- സപ്ത
 പ്രാണങ്ങളതീന്നുണ്ടാകുന്ന വേദ ഖാത്രത്തിൽ-
 ഇന്ദ്രിയമേഴറിവാൽ മേൽ ശീഷ്ണാഃ സപ്തവൈ
 ശ്രുതി ചൊല്ലാൽ- എന്നാലിതേവമല്ലാ കൈ കാൽ
 മൂട ശ്ലൈശ്മൊത്തു പതിനൊന്നായ്- വാക്കോടന്തഃ
 കരണം ചേർത്താട്ടും ചൊന്നതീന്നുമാധിക്യാൽ- ൨-
 സൂക്ഷ്മ രൂപമിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മരിച്ചുചൊ
 ല്ല കാണാത്തത്- മുഖപ്രാണൻ താനും മററവ ചോ
 ട് ബ്ര ഘമജാതനെനരിക- ൩- ൪- മുഖപ്രാണ
 ന്. അവയുക്തിയകളി രണ്ടുപേരെപ്പോലെയോൾ-
 പ്രാണൻ താൻ ബ്രഹ്മത്തിൻ നാലാം (കാൽ) പ
 ദായുവൽ സഭാതീതി- ചക്ഷുസ്സാദിക ചോപ്പം.
 പ്രാണൻ ൧. സാതന്ത്ര്യമെന്നിയുപകരണം- ജീവ
 നവയോടൊന്നിച്ചുള്ള പദേശം നിമിത്തമായിട്ട്.
 വിഷയാഭാവമതാം കേടിലാപ്രാണനെ ൨. ഇന്ദ്രിയ
 തപത്താൽ- ഞാൻ തന്നെപ്പഞ്ചവിധം വിഭജിച്ചു
 ന്നാദിവേദവാക്കുതുപോൽ. അന്തഃകരണം നാലായ്

൨. തേജസ്വിക നിന്നുണ്ടായതെന്നുള്ള, ൩. ബ്രഹ്മത്തിങ്കന്നു ജനി
 ചവ. ൪. തലച്ചെറുവ. ൫. ശ്ലൈശ്മ. ൬. സപ്തദേശത്തുള്ളവ. ൭. ഇ
 ന്ദ്രിയങ്ങൾ. ൮. ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നുണ്ടായവൻ. ൯. വായുവും ശ്രിയ
 യും. ൧൦. സാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ- (ഉപകരണം മൂത്രം)

൧. പ്രാണസംവാദം മുഖായ സ്ഥലത്തു (ശുനിയിൽ) ൨. കര

(൩൯)

ചൊല്ലപ്പെട്ടവനു കണക്കു കാണേണം. പ്രാണാപാ
നവ്യാനോ ദാനസ മാനാ പ്രവൃത്തിയായ് പ്രാണ
ൻ. ൭. അന്യപ്രാണൻ പോലേ സൗര രക്ഷപരി
ഷേദവാനറിഞ്ഞിട്ടക- മുഖപ്രാണൻ, വിളവധിഭൈ
വികനാധ്യാത്മികൻ പരിമിതൻ- ൯- വാഗാദിയ
ഗ്നി മുതലാമദിമാനിനിദേവതയ്ക്കുരിപ്പമോ- വാ
ക്കായഗ്നി, മുഖം കരയേറിയിതെന്നാദിയ സ്തറഞ്ഞി-
ലാൽ. ശ്രുതിശബ്ദബാൽ ജീവൻ മുഖമായ ഷകാ
ദിമാനി സംവന്ധം. ഇവനേ ഭോക്തൃത്വത്താൽ
നിത്യതയദിമാനി ദേവതയ്ക്കാകാ. ൭- ശ്രേഷ്ഠപ്രാണ
മൊഴിച്ചിമുഖാലുന്നവ തിന്ത്രിയങ്ങൾ വേദോക്ത്വാ-
അപ്പടിയവർ വാക്കൊടു ചൊന്നെന്നു തുടന്നുള്ള ഭേ
ദവചനാമ്യ- വാഗാദിയുറങ്ങിപ്പോയൊരു മുഖപ്രാ
ണനുണ്ടെന്നെന്നായ്- മുഖ്യൻപോലിതരപ്രാണ
ങ്ങൾക്കു വിപക്ഷണത്വമായ് ഭേദം- ൮. ഹൃദയം
നാ മന്ത്രപദ്യാകരണം രുദേവമന്ത്രൈകൃത ശ്രുതി
യാൽ. മാംസാദിദൃമിജം, തേജോംബുക്കൾ കായ്
മോക്കു, ശബ്ദവഴി. ഭൂമിജമാംസാദികളുടെ യാധി
ത്വ്യാലാങ്കയപ്പറച്ചിലറി. വീണ്ടും തദോദമുഖാല

ണം (ഇന്ദ്രിയം) അദ്ധ്യനജ്ഞകോഷം, ൩. സ്കന്ധത. ൪. ഇന്ദ്രിയ
ങ്ങൾക്കും അവയുടെ അഭിമാനി ദേവതകൾക്കും. വാഗാദീന്ദ്രിയം നദി
യാകുമ്പോൾ

൧. ഇംശാകര തന്നെ, ൨. നാമരൂപവ്യവസ്ഥാപനം, ൩. സേ
വം ദേവതൈകാന്ത (ഈ ദേവതയിൽനിന്നു), ൪. ശ്രുതിപ്രമാണവഴികൾ.

ബ്രായസമാധി മംഗലം കാണെ. ന്- ഹരി: ഓ-
ഇതി നീലകണ്ഠിയബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷാപുത്തിയിൽ
അവിരോധവും മന്ദമദ്ധ്യായം തീർന്നു.

ഫരിഷ്-ലോക (ദോഹ) നഗരമടയുമ്പോൾ ജീവന ദ്രോഷാപ്രകൃതസൂക്ഷ്മ (അതാൽ) നഗരമടയെ-
 വേദപ്രീതിനായ് പോകുന്ന പ്ര ഹൃദയോത്തരമടംന
 അതിനാൽ ശ്രുതിയിൽ. നഗരമടം യോജ്യാഗ്നിയില
 പുകൾ ഗർഭഗാമം സമാകരമനേടം- ശ്രേതേജോബ
 ന്നാനുകതാ മൃഗം ചേരിപ്പയാകിലച് ശബ്ദം- തെറ്റി
 ല്ലാ, ഭൂപ്രസ്താദിപ്രവഹാരന്യായമട്ടു ദോഹത്തേൽ.
 ചേരമ്പ് ബാഹ്യവും കാണുകകൊണ്ടു മൂ ചേലക്ഷ
 ണാർത്ഥമായ്യാക്ക. പ്രാണൻ, പോമാത്മാവെത്തുട
 തന്നെന്ന് ശ്രുതി പ്രമാണാലും പ്രാണശ്രായം
 ശ്രുതാനുരോത്തപ്പിന്റെ പോക കിട്ടുന്നു- അ
 ഗ്നിയെയടത്തു വാക്കുന്നാദിശ്രുതിയാ ലിവണ്ണമല്ലേ
 ൽ എന്ന- അശുധാരദേവതാഗ്നിയുപചാരാലു ചേ
 കൃതിക്കുറച്ചിൽ വഴി- പ്രഥമാഗ്നിയിലച് ശ്രവണാദാ

9. அதுமூலமாகவும், 10. குடிசைகள் (நடுமன்கள்), 11. பரவலுதல், 12. வேறுபாடுகளையும் காண்பதற்கு, 13. அமைப்பை
யோக்கியப்படுத்தியிருக்கின்ற அளவிலும், 14. தேவையற்றபடியிருக்க
தல், 15. மூ. வற்றியதற்குரியவற்றைப்போல, 16. அதுமூலம் அது
யிலும், 17. அதுமூலம் அதுமூலம் அதுமூலம்.

1. സമാനത, 2. ഇടപെടലും, 3. അധിഷ്ഠാനവുമായി
ബന്ധം (പ്രതി) ഗമനം. 4. ഉപനിഷത്തു വ്യതിയാനം.

(൩൪)

വാചല്ലേവമെങ്കിൽ ദോഷം നേ- ആയപ്പുകളേ ച-
ക്ഷണയാൽ ഈ നാലാവാക്യരൂപി ലോകകയാൽ-
ശ്രുതിയിൽ ജീവൻ കേരകാശികയാൽ ഏ തവ
സ്തു ഘനമനമൊക്കിലേൽ- തൊരില്ലി പാപാപുണ്യാ
ദികരിക്കാം സംസ്കൃതിപ്ര (തീതിയിനാൽ) മാണ
ത്താൽ. തദ്ദേവാനാമനമിതെന്നും ശ്രുതിദൃശ്യഭാ
വമാത്രത്താൽ- ദേവാനത്യാമനാത്മതയാൽ ഗൗര
ണം കർമ്മകരകൃഷ്ണാലൈ- വേദം കാണിക്കേ
യോന്ത്യാം, നസവേദി പശു" വിതെന്നായി. മ-
സ്വദോദേശമതായ്ചെയ്തു ചൂണനാശം വരുമ്പോ
ഴവിടന്ന്. ഹൃദയേതരസഞ്ചിതമൊന്നിങ്ങു വരും
ചോകലിന്ന നേ ഹർമ്മറിവായ്. പ്രത്യക്ഷശ്രുതിയാ
ലും ക്ഷീണോപണ്ണേതി ഗീതയാലുമിതാം- തദ്ദൃഗ്ഗേ
ശ്വാദിയിനാലാചാരാലാ ഹഗരിർന്ന വാസനയാൽ
(സഞ്ചിതത)- എന്നാകിലല്ല കാണുക പാപരണ
ശ്രുതിയനുരയോ പലക്ഷണമാം. അതുകൊണ്ടു ദോ
ഷമില്ലെന്നും കാർഷ്ണാഭിനിമുനിക്കുപ്രായം- ലക്ഷ
ണയാ സഞ്ചിതമൊപ്പക്കൊറകിൽ ശ്രേണുതമാ

൭. ഇല്ല. ൩. ഇതിലൊക്കെയും പഠയ്ക്ക. ൭. ഹോദിച്ചു. ൮. ചോക.
ൻ, യാഗംഭാനം വാപീകൃപം മുതലായതു ചെയ്യുന്നവർ. ൧൦. സ്വദോദേശ
ഹണം. ൧൧. അനുഭവിക്കുന്നതിലുള്ള. ൧൨. നേരേ വിചിന്തനമായിട്ട്
൧൩. ആഗമനം. ൧൪. ചരണശൃതിയനുരയത്തെ അറിയിക്കുന്നത
കൊണ്ടു.

(൩൯)

യ്ക്കു ചരണാത്മം. ശീലം വിദ്യാ" നത്ത്ത്വം വരുമെന്നാലതില്ല കർമ്മത്തിൻ. ആചാരാപേക്ഷതപാൽ അഭ്രഹ്മിതം അശോധിയന വേദ ഇതി. ബാദരിചരണ പദത്താൽ ദൃഷ്ടത സൂക്തങ്ങൾ തന്നെയോർക്കുന്നു. [സാക്ഷാൽ സിദ്ധാന്തമിതേ പക്ഷമറിഞ്ഞിട്ടുക വേണ്ടതാകുന്നു.] ൨- ഇപദേന ചത്തുപോവോരൊക്കെ ചൂന്നുനെയടഞ്ഞിട്ടു നെന്നായ്- ഭയപോൽ തന്നെയു ഹനിഷ്ടാദികാരികൾക്കും ശ്രവിപ്പു ഗതിയെന്നാൽ. അല്പേപായമു ലോകത്തിൽ ദുഃഖപ്പെട്ടു പോക്കുവ രവാകം. ദുഷ്ടർക്കു ഗതിശ്രവണത്താൽ ന ചെകേതസേയമോകതിയതിൽ. സൂരികാരന്മാർ ദൃഷ്ടതി കറക്കാത്തതും പറ്റത്തു കാണുന്നു. മേലും മേൽവ മുഖമായിവർ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു സ്വപ്നനരകങ്ങൾ. അങ്ങല്ലാമേയമനയെല്ലാക്ഷതയാൽ വിരോധമുണ്ടാകാ. വിദ്യാകർമ്മങ്ങളെ ഗതി ചേന്നുനിധാരംമതൊ നചാനേയം. ചാക ജനിക്കയടിസ്താദിയെന്നും മൂന്നാം വഴിക്കു ദുഷ്ടർക്ക്- അപ്പടി കാണുകയാവില്ലാഹ്തതിസംഖ്യയെ റിയമ മെന്നി, വരും- ലോകേസ്മരി

൧. ആചാരവിനയം. ൨. വേദം അശോധിയനതിനാൽ. ൩. ചാപികർക്കും. ൪. കറ്റോപനിഷത്തിൽ. ൫. ചന്ദ്രകലാരംഭിമിതികയാൽ. ൬. അന്നുരായ ചാപികർക്കിട്ടു. ൭. ഇല്ലാത്തതും വരും.

(൯൦)

ഈയാലും യോന്ത്യാഹുതിയെന്നിയേ ൈ ഷരീരാപ്പി
ദ്രോണാദികളു ഭൂജ്ജ്ഞതിന്നാഹുതി വേണ്ട ക്തന്നനി
യമമരി- സേപഭജമതിന്ന മൂന്നാമുദ്യുജ്ജപത്തിന്നാ
ലേ സംഗ്രഹണം- ഏതുദൈവകോട്ടേദമതായുണ്ടാകുന്ന
തു നിമിത്തമരിയേണം. .൩- ചന്ദ്രകൽ നിന്ന വീ
ഴുന്നവരാകാ പരാദിസാമ്യമെത്തുന്നു. ഇതു യോജി
പ്പുള്ളോന്നായ്ക്കുന്നതു നിമിത്തമായിട്ട് .൪. അ
ല്പം വ്യാമാദികളിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടു മഴയൊടെ
ത്തുന്നു. ദുനിഷ്പ്രപതനമന്ത്രാൽ ധാന്യേതാമസ
മതാം വശേഷമെഴും. ൫- അഭിമാനീജീവർവാഴും
ബ്രീഹാദിയിൽവീണിടുന്നവർനടാം- മുൻപോൽസം
(ശ്ലോ.൪൦) ബസംതാൻ പ്രാപംചാഗാദിയുള്ളഹേ
തുവിനാൽ- സ്ഥാവരജനഹം വരുമെന്നാലിപ്പാശ്ര
മതിപ്രമാണത്താൽ- പിടുന്നപ്പമാനൊടുനടാം.ക
മ്മിഷ്ണുപ്രവേശസംബന്ധം- ക്രൈവഴിയാനിചേ
പ്പാൽ യോ ഹിതകൈകൾശരീരസംഭവം- ധാ
ന്യവഴിചേന്നഗ (ഭം) ക്കേ സേവ്യമമാസത്തിലേറിടും

വ. ശരീരപ്രാപ്തി. ൯. അതുകൊണ്ടു നിയമമില്ലെന്നറിക.

൧. ഉദ്യുജ്ജ്ഞമെ ദേദിച്ചു. ൨. ആകാശാദി സാദൃശ്യം (സോ
ക്തൃത്വം) പ്രാപിക്കുന്നു. ൩. വിവിതമാകുകൊണ്ടും. ൪. ബ്രീഹദേ വയ
മരിക. ൫. ഇതു തത്ത്വസാരായണാദിപ്രായപ്രകാരമാണ്.

ശ്ലോ- ദേവോപാദാനമുത്ഥാപി വ്യാമാദിപ്രവേശമേവം- പ്ര

ജീവൻ- സ- ഹരിഃ- മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ ജീവന്റെ
(ഗത്യാഗതി) പോഷവരവായി വൈരാഗ്യനിരൂപ
ണമെന്ന ൧-ാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ജാഗ്രത്സ്വപ്തസന്ധിക്കുണ്ടാം സ്വപ്ത
പ്രപഞ്ചം സകൃമത്'- പരമാത്മം 'മേൽ മെ മെ
യോഗങ്ങളെ വഴിച്ചമപ്പിതെന്നുകുറി'- കാമം കാമം
നിർമ്മിപ്പവനായുതഷൻ ചരിപ്പിതെന്നാകും- ചില
ശാഖകളി സ്ഥാനേനിർമ്മാതാ ജീവനെന്നുകാണുന്നു-
പുത്രാദികാമമങ്ങളുവ പകർത്തുമയത്തുതന്നെയിന
തയാൽ'- 'ബ്രഹ്മകരതരദാർമ്യത്വതാൻ സ
പ്തപ്രപഞ്ചമെന്നതാൽ- നദിക്കാലനിമിത്ത വോ
ന്മാധുര്യമുണ്ടായുള്ളതാരിടം- എല്ലാവിധസത്യ
പദാർത്ഥങ്ങളെ ധർമ്മത്താടിക്കാണാണു'- മി-
ത്യാസ്വപ്നംഭാവിഷ്യാനിഷ്ഠാ മൂണ്ടിടുന്നതാകുന്നു-
എന്നോതുന്ന സ്വപ്നാധ്യായങ്ങൾവദരകേപ്രമാ
ണത്താൽ- ദേഹാന്തഃകരണൈശ്വര്യ സാധനങ്ങ
മാദിജീവനും- ഭൂതവായതിനാൽ ബന്ധഭൂമങ്ങളിവ
നാം പരന്റെറഭാവനയാൽ- ആപ്തതിനാശത്തി

പുറം ആപഞ്ചികാജീവസ്വപ്നവിശേഷസംഗ്രഹം.

൧. സൂര്യ, ൨. കർമ്മവിന്റെ ഇഹലകയിനഭാവം എന്നുള്ളതിന്നു
കു. ന. ഗിദ്യ, കാലം, കാരണം, ഉത്ഭവം, നാശം മുതലായിട്ടുള്ള, ൪.
സ്വപ്നം, ജിഹ്വയും വാഗ്ദർശനവും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ കാണിയിരുന്നതും

ജാൽ ജ്ഞാനാനന്ദാദിവീണ്ടുശോഭിച്ചു. ദേഹത്തെക്കുറിച്ചോർപ്പോലോത്താ നന്നെശ്വർയാദിമറവു വാസ്തവം. ൧- സ്വപ്നമറവായ സൂക്ഷ്മനാഡിയിലാം ഏകീകരണമേഖലതുപോൽ- ജീവനന്തർഹമേ, ദൃഢതതീത്യാദിയാശ്രയിച്ചൊപ്പാൽ. പ്രാജ്ഞാത്മാവിങ്കേനം ജീവനതിനുപമാമുണച്ചു തദാ- അവനപ്പോൾ പ്രതിബോധിക്കുന്ന നന്നിനാൽ, നിവൃത്തിയറിയാത്തതാ- ൨- ചെത്തുതീർക്കുകയോക്കുക പേദിച്ചൊൽ രൂപിയിരിവററയാകൊക്ക- ജീവൻതലനാൾ ക്രമീയവൻ താനെത്തന്നവെന്നു കണ്ടിടുക- ൩- സ്വപ്നസൂക്ഷ്മകളുടെയിട (നടു) ബോധംകെട്ടവൻ പാതിവിചയം താനീ- അതിനാൽ പരിശേഷത്താൽ വേറൊരവസരിതറിഞ്ഞുകൊള്ളണം- ൪- സമീശേഷ നിർദ്ദിശേഷതപങ്ങളിടെസംസാരപരന്നില്ല-പ്രത്യാശ്ചാപാധിയാൽപോലുമില്ല, സർവ്വതദേഹാനന്ദിനാൽ- ബ്രഹ്മചതുഷ്ഠാ

ആകുന്നു. ൫. ആവാണം നൽകുമോ, ൩. ജ്ഞാനെശ്വർയാദിമറവോരം (പ്രതീതി) ഇല്ലായ്ക. ൫. സുഷുപ്തി, ൮. 'പുരീതതിശേഷം-പുരീതതപ്രത്യയന്യന്താദിശേഷം' എന്നുള്ളതിൽ, 'പുരീതതപ്രത്യയന്താദിശേഷം' അവിടനിന്നും സദാപൂർവ്വം ശേഷിക്കുന്നു.) ൩. പ്രാജ്ഞൻ ഇവിടെ പരമജ്ഞാവാകുന്നു.

തലനാൾ ചെത്തുവെച്ചിട്ട്, ൨. 'തലഹസ്താശ്ചോരവസിംഹേവ' എന്നുള്ളത്, ൩. 'ജ്ഞാനിജ്ഞാനേസാക്ഷികാരോയജ്ഞ' എന്നിട്ട്, ൪.

ൽ ഷോഡശകവചിതിദോഷവണ്ണമല്ലേൽന- ലാഭോ
 വചാധി ദോഷത്തിൽ താല്പര്യം വചസ്സിനല്ലാത്തത്-
 മേലുമേദോത്തമീല ശാഖകൾ, ദോഷം പഴിച്ചു പ
 റയുന്ന- ബ്രഹ്മം നിശ്ശബ്ദമേകാധിപതിക്കേണ്ട
 ദേവിഷ്വരനാകെ- സൂര്യപ്രകാശിച്ചപ്പോൾ തൊ
 ള്ളിൻ പേപ്പിനാലതുപോലാം- എന്നോണം ബ്ര
 ഹ്മാകാമമോലുപാധിയിൽ ഫലാൽ ചേതന-വേ
 ദം സാധനയെന്നായ് നിശ്ശബ്ദചൈതന്യമാത്ര
 മോതുന്നു- ശ്രുതിനേതിയെന്ന നിരൂപം കാട്ടുന്നി
 ണക ഗീതയ്ക്കും- അതിനാൽ താൻ ജഡസൂര്യപ്ര
 രിബിംബാദ്യചമയോതിടുന്നരിക- ക്കാണപ്പടി
 കൊള്ളാഴികയാലിതു തെറ്റൊന്നശങ്കയേ തെറ്റാം-
 സൂര്യപ്രതിബിംബം ജഡവൃദ്ധിയിൽ വർദ്ധിക്കുക
 വേ കുക- ശീലമിതുപോലെ വാത്മാദോഷാദിയുപാ
 ധിയുറപ്പെടുന്നതിനാൽ- ശൈലാധികമാം ധർമ്മം
 മജിച്ചിട്ടും പോലെ കണ്ടിടുന്നേവം- മറ്റും ചേതനവ
 യാകയാലുമപ്പോലെ പദാന്താലം-തി-ആരംഭിച്ചി

മാണിയവൻ, ൫. ചോത്തിൻ താല്പര്യം നിശ്ശബ്ദവസ്തുവിനകുമാ
 രത്, ൩. ആദിത്യാദികളുടെ പ്രകാശം മുതലായത്, ൪. ഫലാലംകം,
 ൮. 'നിശ്ശബ്ദമാനഷ്വര' എന്നതിൽ, (രണ്ടാലോത്തം) എന്നും (പ്ര
 താനംബ്രഹ്മ) എന്നും ഉള്ളതിനാൽ അർത്ഥമേരില്ല, ൯. ജഡമെന്നപോ
 ലെ അകനും സാധനമെന്നും കൂട്ടായ്മയാൽ,

൧. ഉപാധിസംബന്ധമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു, ൨. കാണുന്നതുകൊണ്ടും

ത്രത്തോളമെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പക്ഷണമായ ജഗത്തേ നീക്കുന്നവൻ (വ) ശിഷ്യന്മാരിൽ
 ന്നു പരം- ബ്രഹ്മരത്നവൃത്തം മേഘഹ്യാനഹിതവൃ
 ത് ഇതിശ്രുതിമുഖം- എന്നാലും ഗ്യാനത്തിൽ കാ
 ണ്ക വേദസൂരി പ്രമാണത്താൽ- ചലവിധവുപാ
 ധി ചേതം പ്രകാശമാവികാം കണ്ടു കേടും താൻ.
 ഭേദമുപാധി യിരിക്കത്തന്നെ യടിക്കടി യുക്തയാ
 ലൈക്യം- അതിനാൽ കല്പിതഭേദം പോക്കിപ്പരമാ
 ത്വമാകുമേ തത്വത്തോളം ചേതം ഭീവൻ പരനോക്കി
 യിപ്പതു പോൽ 'സയോഹരൈ' ശ്രേണിയിൽ- ശ്ര
 തികളി വിതപാദോത്താലഹി കണ്ടുപെട്ട ഭേദഭേ
 ണ്ഡം- തേജസ്സെന്ന വിശേഷാലാലൈതിലാഭിത്വ
 ണെന്നപോൽ താനോ- ഇവ പരപക്ഷങ്ങൾ, നമു
 കാളം ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയിത്താൽ അഭേദപ്രതി
 തിയതു പോകുമ്പോഴെങ്കിലും യഥാവേഗേ സിദ്ധം-
 ദ്രാഘവീവർത്തം നിന്നന്നുണ്ടല്ല, നേതിപ്രമുഖമ
 ന്നത്താൽ- ബ്രഹ്മരത്നവൃത്തം നിഷേധാലും സി

ന. മൂലംപോലെ അമൃതം, എന്നാൽ സദാസാക്ഷരമെന്നതാകാം. ൧.
 ഗ്രഹികൾപ്പോലെന്നാണു, ഗ്രഹികൾപ്പോലെന്നല്ല. ൨. 'ദൃശ്യരൂപഗുണാ
 ബുധ്യാ' എന്നും 'തത്ത്വരൂപരൂപതന്നിഷ്ടദൃശ്യായമാന' എന്നും ഇ
 ണ്ണിയതിനാൽ, ൩. ഐക്യത്തേ, ൪. തല്പരമബ്രഹ്മവേദോപദേശവേ
 ടിഎന്നു ശ്രുതി, ൫. (നേം)- തോന്നൽ.

൧. നേതിനേതിയെന്നു മുതലായ മറ്റുതാൽ, ൨. സീമാതപസ്വ

(൨൫)

പ്രാപ്തമാകുമ്പോൾ- സ- ഹൃദയമാസസേതു' വെ
ന്നും ചൊല്ലി ഉപദേശത്താപരിഷ്കരണം- ഇസ്സംബ
ന്ധോക്തിർദ്ദൈവോപദേശം പരാജയമുണ്ടാകും-
ഇപ്പിന്നെതിരുന്നോണം സേതുസമത്വപാലെയിതര
ത്തിന്- പരാജയമാകട്ടെ, പക്ഷാൽ ചോലയെപ്പോ
സനാതം *മുഷ്ണികളും- ബുദ്ധാദിയാ മുമ്പായി
സ്ഥാന വിശേഷത്തോടുള്ള സംബന്ധം- സം
ബന്ധ (ദിവാ; ദേവോപദേശം പാലിയായിട്ടായിട്ടൊപ്പ
മുപചാരം- ഇതു ചേരുന്നതിനാലും ശരിയല്ലെന്ന്
സ്മരിച്ചാൽ താനും- ഇതേസ്സതപാദി തിരിച്ചാ
തി ചോലസ്സനിഷേധമാകുമായിട്ട്- പരാജയത്തിൽ
സർവ്വതരം, പ്രാപ്തപരിഷ്കരണത്തിനാലും- ഹൃ
ദയമുണ്ടാകുന്നതു പരാജയത്തിൽ നിന്നുതന്നെ
യോഗ്യതയാൽ- 'ഹൃദയമാസസേതു' വെ
ന്നാലും പരൻ ഹൃദയത്തിനും- ശ്രദ്ധപ്രദത്തികളാ
ലേക്കുമിനി ഹൃദയം തുറക്കുമെന്നോപ്പ്- ഹേതു
മൊഴിവാൽ ഭഗവദ്ഗ്രന്ഥം മുൻ ചൊന്നോ മേലേ

ഹാരം, (പ്രാപ്തപരിഷ്കരണം) ഉപദേശം, ഹൃദയമാസസേതു' വെ
ന്നാലും പരൻ ഹൃദയത്തിനും- ശ്രദ്ധപ്രദത്തികളാ
ലേക്കുമിനി ഹൃദയം തുറക്കുമെന്നോപ്പ്- ഹേതു
മൊഴിവാൽ ഭഗവദ്ഗ്രന്ഥം മുൻ ചൊന്നോ മേലേ

(രസ)

നന്തെന്നോപ്പ്. ഖ-ഹരി:- മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ ന
ത്തപം വദാത്മം ശാധനമെന്ന രം പാദം രീനം.

ഹരി:- കർമ്മങ്ങളിലൊക്കെ ചോന്നദന ര
സംയാഗാദി (വൃ) ചും നമ്പ്രയബാധിന്. സാജ്യാ
ൽ സമരോദാനന്ദപ്രമാണവർജ്ജനമെന്നു താനാ
കം. ഇങ്ങനേക്കു ശാൽവകൈകൃതപം ചെറുപുയെങ്കിൽ
ദോഷം. ഖുണ്ണന്നാകിലൊരോ ശാഖയിലും ഇങ്ങ
നേക്കു ശാൽവകൈകൃതപം ചെറുപുയെങ്കിൽ
ത്തവ നിതിക്കുപ്പാ ചുട്ടുതെന്ന്. സ്വാഭാപ്രായമു
മാൽ ശാൽവകൈകൃതപം ചെറുപുയെങ്കിൽ. നേ
ധിക്രതിവിഷയത്തെ ശബ്ദാദിയിന്നാൽ നയാഗമമു
തന്നിയം. സേവ്യവദായമുതലെന്നും ശ്രുതി കാ
ട്ടിട്ടു വിഷയം. ൧. ശാവാന്തരോപാദിഷ്ടങ്ങ
ളാം ഗുണങ്ങളുടെ മേൽനം സമമാം. വിജ്ഞാനത്തി
ൽ കാര്യം വിധ ശേഷമതാകുമെന്നിഹോത്രം പോൽ.
കാലം വശാഷ്ടാന്തരോപകാരമാകും പ്രയോജന
ത്തിന്നും. ദേവം വരാതായാലേ മേളനരൂപോപ

൧. ചോന്നദന രീതി. ൨. സംയോഗം. പ്രയോജനം സംയോഗം.
(തന്നാകു ക്ഷേപണം ശ്രേണുനാകമെന്നു (വൃ. പ.) ആകിടാത്തു
പരമാവൃത്തേയ ഗുണമെന്നാകുന്നു. ൩. പുരുഷയം അതിന്റെ- ഇ
വൃത്താൽ. ൪. സർവ്വവദായ പ്രാണങ്ങളും പ്രതിപാദ്യമായ അന്നം.
൫. അധികാരം. ൬. സാജ്യാദിയായവ ഏകാഗ്നി സംവധങ്ങളായിരി
കുന്നതുപോലെ. ൭. ദേവങ്ങളൊക്കെ ശാൽവകൈകൃതപം (വൃ. പ.) പരമേ പ്ര

പ്രസംഹതി: കാത്ത്. ൨. ഉദ്ദീപിതവിദ്യാകണ്ഠപാദാനോ
 ശ്രുതികളിൽ പറഞ്ഞവകൾ. ശബ്ദത്താൽ ഭിന്ന
 തപം കൊള്ളുന്നവയെങ്കിലും, സംഗ്രാമം. തൊട്ടതി
 നാടയ വിശേഷം വെന്നാജ്ജ്വലിക്കുകയും, വിദ്യൈശ്വര്യം.
 നപ്രകൃമദേവത്താലേപരോവരിയസ്സു പാദിയെന്നോ
 ണം. പേരൊന്നാവുകയാലേ വിദ്യൈശ്വര്യം ന്നായതമകി
 ലതു നീക്കി. മുൻസൂത്രത്തിലതും കോരകസംജ്ഞ
 കതപമെന്നുപാൽ തന്നെ. ൩. ഓമെന്നിയകൾമു
 ദ്ദീപമുപാസിക്കുന്നു മുദീപം. ഞ്ഞ വിശേഷണ
 മഖിലശ്രുതി സാധാരണയിനമെല്ലെ നിദ്ദോഷം. ൪.
 ഹിംസ ചൊന്നവസിദ്ധ്യതാദികളാകും ഗുണങ്ങൾ മ
 റിടമാം. സർവ്വതയോരേ പ്രാണൻ തൻ വിജ്ഞാന
 മതു തന്ന ദേവത്താൽ. ൫. ബ്രഹ്മസപത്രപദുതാന
 നാദികളോടൊക്കെ യങ്ങ മെത്തുപാലെ. സർവ്വാദേ
 ത്താ ഹൃദയസംഹർത്തവ്യങ്ങളെന്നറിഞ്ഞിടുക. ദേവ
 മിരിക്കെഴുന്ന ഹൃദയാഹ്ലാസ്യതാങ്ങൾ വന്നിടുന്നതി
 നാൽ. സഗുണത്തിൽ വരും പരമാന്മാവിൽ വരാ
 നപ്രിയശിരസ്സു പ മുഖങ്ങൾ. തൈരതിയത്തിൽ

തിപിടിക്കുന്നു. ൮. ഉപസംഹാരം വെന്നം. ൯. ഉപകൃമ (ആദരം).

൧൦. കോരകമെന്ന പേരിന്റെ ഏകതാം പോലെതന്നെ.

൧. മേലികളെപ്പോലെ യോഗങ്ങൾ. ൨. ഏകരൂപമുള്ളവകൾ
 ൩. ആനന്ദമെന്നായ പരമാന്മാവിന്റെ ബോധത്തിനായിട്ടു സൂചി
 തസ്സതിപ്രകടനപ്രകാരം ആനന്ദമയ ഭോധാർത്ഥമെന്നായ 'തസ്യപ'

(രൂപ)

ചൊന്നവയറി, കോനന്ദാദിയന്ത്രമണജാതം. ഉപ
സംഹർത്തവ്യം സംപ്രതിപാദ്യ ബ്രഹ്മവസ്തു സോമാ
ന്ത്യാൽ. സ. തസമുദ്രാശ്വനമതിനാസ്തദ്യോക്താഷ്ടൻ
പരൻചമാനെന്നാം. പരയദ്യമേവേവ തേമാദിശൈത്ര
ഷ്ട്യമ്യാപ്ത തിന്റെ പെരുമയ്ക്കായ്. അല്ല, പ്ര
യോജനത്താൽ ശ്രദ്ധാത്താനപ്രകാശത്തോയെന്നും.
ശ്രുതിയിലെയാത്മപദത്താൽ താനും പ്രതിപാദ്യ
നായതപ്പുതഷ്ടൻ. ൭- ഇതു സർവാദികാത്മാവായെ
ല്ലൊ താനിതന്നുപെന്തേടും. പരമാത്മഗ്രഹണം ശ
ഭിഭവദിദമൊപ്പം വരുന്ന തോദാത്ത്യാൽ. ആത്മഗ
്രഹണംചേരുന്നതും സ്പഷ്ടനപയാൽന രേചേൽ, മൈ
വം (നൈവം.) മയേനാശ്രതം ശ്രുതം സ്രാൽ, സ
ദേവ, തത്ത്വപരസിതൊട്ടുറപ്പാലേ. ഖ. കാൽമനാസ്സ
ന്ന സ്മൃതിവിദിതാചമനത്തെ യനുവദിക്കുകയാൽ.
വാജസനേയികാദോക്താശ്ചിദല്ലാ വേദേയമാച
മനം. എന്നാകിലുമാ പ്രാണനെയനഗ്നമാക്കുന്നു
വെന്നു വേദാന്തം. ചൊല്ലുമ്പോഴാണതയതിന

യമേവം. ൧൦- എന്ന തുടങ്ങിയവകൾ. ൧. ആനന്ദപാദിയയി സ്വ
രിപദ്രവങ്ങളായിരിക്കുന്ന മറ്റുമുണക്കുക. ൨. സാധാരണാൽ. ൩. മ
ഥോർമ്മദേവതിനായി. ൪. ഇതിയേകൃ പരാഗ്വർണ്ണമെന്ന തുടങ്ങി
യിരിക്ക. ൫. പ്രയോജനമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്.

൧. കൈശ്യാൽ. ൨. അല്ലുന്നാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെയല്ലാ. ൩. യാ
തൊന്നിനാലുതദ്യം ഭൂതമാകും, സഞ്ജതനെ, അതു (ആത്മാ) നീയാ
കന്നു. ൪. സ്മൃതിപ്രസിദ്ധമായ, ൫. അനുഭവം.

(൪൯)

ടെ ചിന്താവിധേയമെന്നറിക. ൯. ഏതിനെ വി
കേന്ദ്രകൃതം ഇണോചസംഹാരം വിചിനകളാം.
ശാഖകളിൽ വേവമൊന്നിൽ താനമദേദേ. മനോമ
യാ (കൈകൃതം) ക്രോമം. മറ. ഇതുപോൽ തന്നെ
യന്നുസ്ഥലമൊരേ വദ്യയിന്റെ സംബന്ധാൽ.
അവിഭാഗന വിചിന്താദിത്താക്ഷികളിൽ ശ്രുതിദ
യിക്കെങ്കിൽ. അപ്പേവം കൃത്യം. മന. ഹരിതീസൃ
ഷ്ടേ ചദിഗ്വി (ഭേദ) ശേഷത്താൽ. തെ. സൃതസൃത
ഭേദവത്യാദി ശ്രുതി കാളിദസ. ധർമ്മദിദം. മമ.
സ്ഥാനവിഭേദത്താൽ ചസംഭൂതി പോൽ പ്രവാചി
യാം വദ്യതിയതും. അല്ലപസംഹർത്ത വ്യശാസ്യ
പ്രാപ്താദിയായ, വിദ്യകളിൽ. മറ. അനുധിരഹ
സ്യമെൽ പോൽ ചൈതന്യരഹസ്യോപചയവിദ്യയ
തിൽ. നിതചിദച്ചാണം തിരഞ്ഞിരിക്കളിലോതാത്തി
ല്ല, ധർമ്മമനവും. മ.൩. തത്തൽശാഖോചനിഷ
ൽ തുടച്ചയിൽ സർവ്വം പ്രവേധിച്ച്. ഹൃദയം
വേധിച്ചെന്നാദിയാസ്സറിക്കുന്ന ഉദ്യമൊക്കെയാർ. വി
ദ്യകളിൽ മേടനാഹ്നമല്ലയെന്നാസ്സരിച്ചുകൊള്ള
ണം. ആ. ഹൃദോധാദികളാമത്മത്തിൻ ഭേദഹേതു

൧. ദീക്ഷിതപരമേനം ആദിത്യപരഹസ്തേനം. ൨. ധർമ്മഭേദം. ൩. സം
ഭൂതി, പ്രതിവേശാദിയായ ഇണത്തേ. ൪. ഇവ പേരുകളു വേദാന്ത
പ്രാതികയിക.

൧. നല്ലപോലെചിത്തം- ചോദിച്ചു.

വാൽ തന്നെ. ൧൪- പത്തുപുത്രം ഭൃഷ്ണനും രവി
 യുനനും ചെമ്പുതന്നെ ശേരശ്ശമിടം. കൗരവീതകൃ
 ദികളിൽ ഹോനാർത്തത്തിലാം വിധുനനവാക്.
 ഏന്തെന്നാകിവു ചോയനചദശേഷതാലിതാ നൂ
 മി മാംസാ. ചൊന്നകരാമദന്തൃപഗാനം പോ
 ചെ കാഞ്ച സാന്നിദ്ധ്യാൽ. ൧൫. വിദാന കടക്കേ
 ഞൊന്നിപ്പാഴികയാൽ മരിച്ചിട്ടുണ്ടേരം. സുകൃതേതര
 ഹാനിവരുണെന്തെന്നാലക്കണക്ക മുശാവാ. ചൊ
 ല്ലന്നു രവിവക്ഷയുനാൽ നിമിത്തനൈമിതികളെ
 ഞ്ചൊപ്പം. താണധിശ്രുതി ശാസ്ത്രാനി രണ്ടിനമ
 വിരോധമാകുകൊണ്ടിട്ട്. ൧൯- ഉത്തരമാഗ്ഗഗതിക്ക
 ത്ത്വത്താലിതചാട്ട ഭൃഷ്ണതക്കേടാൽ. സുഗുരക്കേടാ
 ലുമേഴും വിരോധമവിശേഷമായ്യാതിരം ചൊറാകിൽ.
 ഗതിഹേതുവാകുമതേമാ പലസ്തിയാൽ ലോകമട്ടുസ
 ത്തന്നത്തിൽ. ചേത പന്നത്ത്വരീകചിലല്ലാക ചി
 ലെന്നു (മുദയമാദാവാം) മിതവിധം വരവാം. ൧൭- അ
 ഭൃഷ്ണപ്രാപ്തിഫലം ചേതം സതന്നാഭ്യ വിദ്യകൾ
 കെല്ലാം. അവിശേഷേണോത്തരമാഗ്ഗപ്രാപ്തിരോ
 ധമാം ശ്രുതിസ്മൃതിയാൽ. ൧൮. ബ്രഹ്മപ്രളയത്തോ

൨. ബ്രഹ്മോപസാദിന്റെ സകൃതഭൃഷ്ണതക്കേട്, ൩. ആഗം, ൪. ഹ
 നദിചേർക്കാ, ൫. ഉചായനശ്ശെത്തിന്റെ സാഹചര്യംകോഴ്, ൭. പ
 ള്ളമീമാംസം, ൮. പാവനങ്ങളുടേതാക.

൧. അഭ്യോമായ്ക്കിട്ട്, ൨. ചിദ്രവണമുദേജത്തന്നം ചിലസ്ഥല

ഭൂമധ്യധികാരത്തോടനുബന്ധിച്ചുവരാം. ജീവനുള്ളവർക്കു
ധിക്രതി സമാധ്വപരമായ മിരിപ്പിറങ്ങിപ്പോകും. ൧൯.
അക്ഷരവിഷയത്തെപ്പറ്റിയിരിക്കേയ്പറഞ്ഞതുപോലെ
ബുദ്ധനും അസ്സോദീനാമുപസംഹാരമേഴും നിഷേ
ധസാമാന്യരാണ്. അക്ഷരവസ്തുവൊക്കെകീഴാവത്താൽ
താനമെന്നുചരിക. ഔപദേശപ്പെട്ടിയാണിതു തുണ
മുഹൂർത്താദി ചെറുതുകാണലിൽ. ൨൦. ശ്രുതികളി
ന്നുപ്രകാരം പിന്നത്താവിതുരൂപാസു പണ്ണമന്ത്രോപ. ജീ
വേശ പരത്താൽ വിഷ്ണുവർണ്ണം ദിതപസംഖ്യയാ
കുമനാൽ. ൨൧. ശ്രുതിവിദ്യ ക്ഷേമകഹോളപണ്ണം
രണ്ടാകയും പരത്താവിൻ അവിശേഷമായ്തന്നാ
ത്താവിചാരത്തിനാലു വിഷ്ണുവർണ്ണം. ഇതുതന്നെ
പ്രാപ്തപ്രദിദോ വെടിഞ്ഞു ചോദ്യത്തിൽ. ദേ
വോ ചേരിപ്പുൽ തൊരില്ലാപദഭാഗത്തരം കണക്കുക.
൨൨. അതാ ബ്രഹ്മാസിയഹം ബ്രഹ്മാസ്മിത്യന്യശ്ര
തി പ്രകാരത്തിൽ. തപാഹമസ്മിദഗവോദേവതൈ

തൈസ്തനം. ൩. അഥാ (ഇതി) വസ്തുവിഷയത്തോടി കൈപതനി
കൈപാത്തോടുകൂടുന്ന അനന്തപ്രകാരത്തോടുകൂടിയ ശബ്ദങ്ങളുടെ സ
മുദായം. ൪. യോഗംപേയം (യോഗികത്തോടുകൂടിയവയെന്നാൽ).
൫. കൈവന്നിയിരിക്കുക. ൬. കർമ്മം. ൭. ഇതപിബന്തേ സമീപസ്വ
യോക്തൃ എന്നും പ്രാപ്തപ്രദിദോ വെടിഞ്ഞു ചോദ്യത്തിൽ. ൮. ഇതി
പ്രാപ്തപ്രദിദോ വെടിഞ്ഞു ചോദ്യത്തിൽ.

൯. എല്ലാത്തരങ്ങളുമായും ഇടയമേയ്യ. ൧൦. പ്രകൃതവസ്തുവിൽ
ഇതി, ദേവത, ൧൧. നീന്ദിതമാകുന്നു ഓർ ഇതിതമാകുന്നു എന്നു

യെന്നാദിയാലു മന്ത്രത്തിൽ. “സമുദായോത്താര
 ണിൻ പരസ്വരാദേഭാധനം ശ്രീയിൽ. തദ്ദൃഷ്ടാ
 ക്കും വിശേഷിച്ചുചെയ്യുന്നെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം.
 ൨൩. തദ്ദൃഷ്ടതൽസത്യമസൗ സത്യം ബ്രഹ്മേതി’
 യെന്നു രണ്ടിടവും ജ്ഞാനശ്രുതിയിൽ സത്യവിദ്യ
 യൊന്നാണു സത്യതാദികളും. ൨൪. മാനോഹൃ
 ത്തിൽ കേറിക്കൂട്ട ഏകയാകാശസ്യസത്യകാമത്വം. മു
 തലാമുണ്ടാണു സംബന്ധിക്കുന്നന്യത്രവാ ഭൂമിശാ
 ലയിലും. ഏകയസ്ഥാനസമാനതയുപാസ്യനാമീശ്വ
 രന്റെ തുല്യത്വം. അവന്റെ സേതുസമത്വങ്ങളെ
 നിവരവാഹിണി കൊണ്ടിടുക. ൨൫. പ്രാണാഗ്നി
 ഹോത്രമതിനുകയെ ബോധമാദരവിനാലനുഷ്ടേയം.
 തന്നേതോജനബോധത്തിങ്കലുചമന്നുള്ള ശങ്കതെറ്റാ
 കും. ഉണൗ കമ്പോരും പ്രാണാഗ്നിഹോത്രമാദ്യം ഉ
 ജിക്കുന്നതാൽ. ചെയ്യുക തദ്ദൃഷ്ടകർമ്മം തൊട്ടതു
 ഹോമീയമെന്നയാ വചനാൽ. ൨൬. അക്ഷമാദ്യോ
 ദ്വീമാതികളിൻ ശരിയായ “നിജവചാസ്മിക്” നി
 യമകോടറിയുകയാൽ വേദപ്രതിബന്ധഫലമെന്ന
 തലും. ൨൭. ബാഹുശാലകളിൽ ചൊല്ലും വായുപ്രാ
 ണങ്ങൾവേദം, ൨൮. സകലം. നോന്നാവാദേവതയെ

൨൨ മരമുതിപ്പുകാരും, ൨൩. സമുദായയജ്ഞപരമേന്ദ്രയും ആരാധി
 ന്നെയും, ൨൪. വാജസനേയശാഖയിലും, ൨൫. ബോധം ൨൬. സ്തുതി

൨൭. നിജ (നിജയ) മാത്ര ഉപാസനയ്ക്കു്, ൨൮. പുഷ്പീകംസയി

നോതുകയാലേ പ്രകൃഷ്ടാനന്ദം പോൽ. രച. ബഹു
 ഹൃദയലിംഗാൽ വാജസനേയോക്ത മനോഭിദാദി
 യെല്ലാമേ. തന്നെ സ്വതന്ത്രവിദ്യാതന്ത്രകന്ദരം ബ്രഹ്മ
 ഖവത്തരം ഹിതല്പംഗം. പ്രകരണമതിനെക്കാളിവു
 മെന്നോദാദീട്ട പൂർവ്വകാസ്യത്തിൽ. സൂത്രശ്രുതി
 ലിങ്ഗേത്യാദിയിലിതു സിദ്ധാന്തമെന്നറിഞ്ഞിടുക.
 തമതലം ത്രിയാമയാഗ്നിപ്ര കൃതിയയാവാചതി
 ന്നർവിഷയമതാഴ്. ആണവകല്പമൊൽ ദോഷ
 ശാഹര്യപതിയാദ്യഭൂതമതാഴ്. മാനസസോമഗ്ര
 ഹമദിതുപോലെനുള്ള ചൂണ്ടുവാകാലും. നാമസമാ
 നതയാലേ ത്രിയാദ്യഗതായെന്നു പൂർവ്വാദിമതം.
 ഇതുശരിയല്ലാ വിദ്യാതന്ത്രകന്ദരോന്നേമനോഭിദാദിക
 ലാം. അഗ്നികരം, അതേക്കൊത്തവിദ്യേതി സ്വാത
 ന്ത്ര നിശ്ചയത്താലേ. ഇവയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യലിംഗം
 കാണുകകൊണ്ടും മനകർമ്മശേഷത്വം ശ്രുത്യാദി

പ്രകാരം ഭാഗത്തിൽ. ന. ബ്രഹ്മവിധായ അയ മന്ദരം ചേതുവാതി
 ട്. ര. 'ആത്മനോഗ്നിനകർമ്മ മനോമയൻ മനസ്സിനാൻ വേദ' എന്ന
 സ്ഥലത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള. (മുപ്പത്തൊന്നിരുന്നാണ്ടിയായി) തന്റെ മ
 നോവൃത്തികളാൽ സന്യാസികളുപദ്രവയായി സൂര്യനേച്ഛാലേ ഉടൻ മധ്യം
 കരുന്നവയായി മനോമയത്തായിരിക്കുന്ന അഗ്നിയയനപ്രകാരത്ത
 ലേ അറിയുന്ന (ഉപാസിക്കുന്നു). ര. ഏറ്റവും ബലമുള്ളതു. ത. മനോ
 മയമായ. ട്. പ്രകരണത്താൽ.

ഗ. (എന്നിവ വിദ്യകൾതന്നെ). ഡ. കർമ്മശേഷമാണെന്നുവരുന്നി

(൫൪)

ലാധിക്രമം താനുംസ്വാതന്ത്ര്യപക്ഷം ഫലമായില്ലാ-
 സമ്പൽഫലാഭിമുഖം മനഃവിഭാഗി സ്വാതന്ത്ര്യതാ-
 സിദ്ധം. ഇതു കാണുകയും ചെയ്തു പ്രേമപരതരമ-
 തിനേ അപ്രമർശനം പോൽ. ഇതു മിഥാസയി-
 മുക്തം 'കൃതപഥാധാരണീ' തിസൃതത്തിൽ. ഇല്ലാക-
 മ്മാഗതം മനഃവിഭാഗിക്കു നാമസാമ്രാജ്യം. എ-
 ന്നാൽ മുൻശ്രുതാദികളാൽ കേവല ചുമതല
 സിദ്ധിയിനാൽ. മൃത്യുഞ്ജയേഷുഭോകോശ്വതമ' എ-
 ന്നാദിയാല രണ്ടിടവും. മൃത്യുവോടു ചതുർത്ഥാപത്തി-
 യ ന്നിദാവാചിയില്ലിങ്ങപ്പോൽ. കണ്ടിടക, ശബ്ദ-
 ത്തിനപരത്തിനോടുണ്ടു ചേർച്ചയൊക്കുമിട്ട്. നാമസ-
 മാനതയാ ഖണ്യോന്യസമാനാജ്യാ പഞ്ചഹളതാമൃ-
 ങം. താനും കേവല വിദ്യാത്മകതാസിദ്ധാമനഃവി-
 ഭാഗിഷ്. ൨൯. ചില ലോകായതികാദികൾ ദേ-
 ഹാന്തർവചാ മനസ്സതം. ശബ്ദതാവിനോപ്പു-
 ദേഹോദാവത്താലെ യെന്നവധമിട്ട്. വേർപാടുത-

പ്രസ്താവം. ൩. ഹാസിച്ചില്ല. ൪. സ്വാതന്ത്ര്യം സിദ്ധമായിരിക്കുന്നു.
 ൫. തത്ത്വവിദ്യ വിദ്യയോ' എന്നു തുടങ്ങി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാനസാത്മ്യം
 തിദ്യമാമാണു പ്രസ്താവമെന്നതു കൊണ്ടുണ്ടെന്നു. ൬. പൂർവ്വ-
 ക്തം. (പ്രാർത്ഥന) വേർപാടു, ൭. പരമം. ൮. സാമ്രാജ്യം. ൯.
 ന്, അഗ്നിഭാവമേതുക, ൧൦. ബാഹ്യം.

൧. വിദ്യാത്മകതാ സിദ്ധമാണു, ൨. നിരീശ്വരവാദികൾ (നാസ്തി-
 കർ മുതലായവർ), ൩. ദേഹത്തോടു ദേഹം, ൪. ജീവത്തോടു ജീവം.

(തുടർ)

ഒന്നു ദേഹമാത്രമായി, ദേഹമിങ്ങുനില്ക്കില്ല-ആ
 തമാ കാണാഴികയാൽ ന ദേഹധർമ്മം പലസ്തിയെ
 നോണം-നം. ഉദ്ദീപ്തിമാദികളാകും തകർമ്മാൻഗാത്രി
 തവ പാസ്തിയെല്ലാമേ- വേദംതോറും ശാഖാദേവങ്ങളി-
 ലിലേവയൊക്കെയെങ്ങെടുത്തു- തന്നെ നിയതകളല്ലനവ
 ത്തിപ്പവയൊക്കെയെങ്ങുമൊതപോലെ. മന്ത്രാദികളു-
 ടെ മേളനമട്ടിൽ താനോ വരുന്നിത വിരോധം.
 നം- ക്രമാവിഷ്ണു സമസ്പോധാസ്തിക്കേ ശ്രേഷ്ഠതാ
 കൃത്യകളി- ശ്രുതിദിക്തിക്കുന്നപ്പോൾ മുഖേതിസ
 മസ്തധീ,യൊഴിച്ചു പേരും- നം- കംബ്രമ, സേ-
 ത്രകാമ, പ്രാണോഹപിതേതി യാദിയായേടം- ഒ-
 ന്നറിയേണ്ടിയതെങ്കിലുമാം വിദ്യാപലതാ ചൊൽ മു-
 തൽക്കിരിവാൽ- ചൊന്നോ കരഹം ഗ്രഹോപാസ്തി
 കളിലനുഷ്ഠിതി വികല്പമോക്കേണം- ഇല്ല നസമുച്ച-
 യമിവയുടെയുപാസ്യ വിഷയാനുഭൂതിതൃപ്തയാൽ.
 നം- സേവപ്രകാരം, യോനാമബ്രഹ്മേത്യാദി പല

൫. ദേഹധർമ്മം അതിൻ (അന്നവും) ലാഭവും പോലെ അല്ല. (ഇതി-
 ന്നന്നവാസിമുൻ ഇവിടെ ജീവിക്കേണ്ടതാണ്. (ഇവരും നാസ്തികേ-
 ക ദേഹികൾ തന്നെ- ഇവരോടൊന്നിരുന്നപോലെയായി കർമ്മനിർവ്വഹണ-
 തപം മുതലായതു പറയുന്നതിനാൽ) ത. അത്ഗോവർദ്ധയോപാസനയെ-
 ല്ലാം. ൭. വ്യുത്സോപാസനം. ൮. ചൊല്ല മുതലായതിന്റെ ദേവതാർത്ഥം.
 അതു അന്നെന്നുള്ള ഉപാസനകളിൽ അനുഷ്ഠാനവികല്പം. ന്, ഒരുമിച്ചു
 ചേർന്നു കൽ.

൧. ഉപാസനവസ്തു വികൽക്കിലുള്ള അനുഭവത്തിന്റെ (സാത്വം ക്ഷേ-

(൫൩)

തീക(കാമ്യങ്ങൾ) ദാവനകരം. ചേങ്ങോ വികല്പമാ
യോ ചെയ്യാം മുൻ ചൊന്ന ഘോരപദാവത്താൽ-
൩൫- കർമ്മാജ്ഞാദീമാദികളാകു മൂലാസനകളിൽ
കലനുള്ള- ആശ്രയഭൂതസ്തോത്രാദികളേവം പ്രേ
ത്യയങ്ങളെന്നരിക- ശ്രേയികളില ഏറ്റുപ്രത്യയയു
ഗ്മം മേളിച്ച ശാസനാലും മേൽ- വേദാന്തരോദി
തപ്രത്യയസ്യ വേദാന്തരേ ഘസമാഹാരാൽ- ഗുണ
സാധാരണശ്രവണാലും ന്മേളിച്ചു തന്നെ ചെയ്തു
ണ്ടു- തൊറിത്രയുമാക്ഷപം മേളനമ ഹോവഞ്ച
ദ്ധയിയ്ക്കില്ലാ- അവയുടെ സമുച്ചയത്തിൻ ശ്രവണാ
ദാവം നിമിത്തമായിട്ടും- ശ്രുതിദണ്ഡത്തിനാലുംസി
ദ്ധാന്തം മുഖ്യ ചൊന്നതാകുന്നു- ൩൭- ഹരിഃ ഓം.
മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പരാചരബ്രഹ്മവിദ്വാതുണോപ
സംഹാരമെന്ന മൂന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ബ്രഹ്മജ്ഞൻ ചലമടയുന്നാത്മജ്ഞൻ
രതരതിശോകമിശ്രിച്ചാൽ- വേദാന്തവി രഹിത
വിജ്ഞാനാൽ താൻമോ ക്ഷോച്ഛിയെ സ്പേഷിപ്പാ

൭.) ഏക രൂപത്വാക്, ൨, പ്രതീകോപാസനകൾ, പ്രതീകപ്രതിമ,
(അവയവം) ൩, കാരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, ൪, പ്രത്യയം- നിത്യയം
(ജ്ഞാനം.) ൫, വേദങ്ങളിക, ൭, അജീഗപ്രത്യയങ്ങൾ, ൭, വേദാന്തര
ത്തിൻ പറ്റാത്തുള്ള, ൮, ആകർഷിക്കാൻ (വർത്തമാൻ.) ൯, ചേർത്തു
ഹ, അജീഗാവബദ്ധോപാസനയ്ക്കില്ല.

൧, പര(വസ്തുവെ)ന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു, ൨, തരികുന്നു (കടക്കുന്നു.)
൩, വിശിഷ്ടമു, ൪, മോക്ഷപ്രാപ്തി, ൫, ദർശനശീലമുള്ള, തയസ്സപ,

സർ. ജൈമിന്ത്യാലായ്ക്കർ ദ്രവ്യദേവതാദിസ്ഥലത്തു
 .പ്രവർണ്ണമയി:- ഇത്യാദിസ്തുതിയാംപോൽ ദേഹവ്യ
 തിരികുതനാകമാത്താവിൻ. കർമ്മാജ്ഞാശേഷതാഹേതു
 വിനാൽ ഔസ്വാവകമിതെന്നറയ്ക്കുന്നു. യദേതേനേജേ
 യെന്നാസ്തി ഖജനമാചാരദാർശനത്താലേ. നയപ്രക
 മ്മംജ്ഞാനത്തെത്തുടച്ചെയ്യുന്നെന്നീശ്രുതിപ്രമാണാലും
 സംസഹകാരിതപശ്രവണത്താലും വിദ്യകകർമ്മശേഷ
 തപം. വിദ്യാൻയജിഷയെന്നും ശ്രുതിയാൽ ജ്ഞാനി
 ക്കകർമ്മവിധിയാലും. കൗകർമ്മേണവേദേഹതി ശ്രുതി
 നിയമാലും ക്രിയാങ്ഗമാം ജ്ഞാനം. ഹൈറിവ
 തത്ത്വമസീത്യാദികളാൽ ജീവജൽനന്നു മധികന
 താം. പരന്തരയുപദേശത്താൽ ഭഗവദ്ഗ്രാസതഭെ
 പക്ഷമോതിയതു്. അശേഷതപപ്രഭൃതികളാം. അ
 ഹേതാപാദാസങ്ങളാലിളക്കീടാൻ. കഴിയാശ്രുതിക
 ലിലപ്പോൽ മേഹദ്ഭയം തൊട്ടുവററിഹരിയുകയാൽ.

സ്തമയികൃഹ്വതിയെന്നു തൊട്ടു ശ്രുതി, ത. സ്തുതിപരം, വൃ. അനുഭ
 വാജ്ഞാനികം, ന്. യദേവവിദ്യാർക്കരോതിശുദ്ധായാപനികരോതദേ
 വവീകൃവത്തം ഭവതിതിശ്രുതി, ഹ. സഹകാരി (അനുഗാമി) ആണെന്നു
 ശ്രുതി പറകകൊണ്ടും, ഗ. ഗ. ജ്യാശാധ്യശ്രുതി, ഹ. ജ്ഞാന
 ലോപപക്ഷം, അ. ശേഷതാക പുരുഷാർത്ഥമാത്രമാണുപക്ഷിതി
 യെന്ന സ്മൃതിക പറഞ്ഞു, ഹ. അതുകൾ പോലെ തോന്നുന്നവയാ
 ക്, ഗ. അർത്ഥശേഷതപത്തിലും,

(715)

ആചാരനോക്കൊരുപ്പോലും കേൾക്കേണ്ടതയതിന്നുവരു
കൂടെ. വിദ്യയെ പകർത്താവയമല്ലേച്ചാമഹ' ഇ
തിപ്രമാണത്താൽ. 'യദവിദ്യയേ' തിവാക്യം പസമ
വിദ്യാവിഷയമല്ലറിഞ്ഞിടുക. വിദ്യാകർമ്മങ്ങളിവൻ ത
ന്നേ ചെയ്തപാഗമിപ്പിതെന്നേടം. കാഞ്ച,വിഭാഗം
പഞ്ചനോപ്പം വേദകൃത്യം, തിയാന്യനെ (ആകത്വം)
മേൽ. തുറച്ചുയന്നമാത്രവാദനകർമ്മവി ധോനം,
വിശേഷമായിട്ട് - കുറുപ്പേനവേഹശ്രാവിദപാണെ
ന്നുള്ള നിയമമില്ലാത്തത് - അഥവാവിദ്യാസ്തുത ത്വമാ
യിതനുവാദമെന്നുകാണേണം. ചിലരിൽക്കപ്പാലയെല്ലാം
തൃപ്തിച്ചുതൃപ്തിമവസ്ഥയോക്കുന്നു. സാക്ഷാൽക്കാരത്താ
നും സർവ്വവിനാശകവുമാംസ്വപനവും പതൽ - വേദ
ത്തിൽ സന്ന്യാസാശ്ര (മത്തിലും) മികളിലും വിദ്യ
കേട്ടിടുന്നെല്ലാം - ൧. ഏതത്തുനമൃതതപം ബ്രഹ്മസം
സ്ഥനെന്നുള്ളതാകുമനുവാദം. സന്ന്യാ ക്സവിധാ
യകമല്ലെന്നാൻ ജൈമിനി, 'നിഷേധതിശ്രുതിയും.
ഭഗവാൻ വ്യാസനനു പ്പേക്ഷയമെന്നിതോക്കുന്നു

൧. നാമത്തിനായി അധ്യയനം ചെയ്യുന്നതും സ. ൨. സ
ർവ്വവിദ്യകളെയും വ്യാപിച്ചുള്ളതല്ല. ൩. അനുഗമിക്കുന്നു (തുടരുന്നു).
൪. ആപ്തം കേൾക്കുന്നതെന്നതിന്നു അർത്ഥമല്ല രണ്ടുപേർക്കെന്നതു
വേദം പോലെ (നാദിക) ൫. വിദ്യയോരുവാനെയും ക്രിയ മറ്റൊരു
അനേകം തുടങ്ങും. ൬. അധ്യയനം മാത്രമേവമ്. ൭. വിധി. ൮.
അതുകൊണ്ടും, ൯. വിധിക്കുന്നതും, ൧൦. നിഷേധിക്കുന്നു, ൧൧. അനു

പ്രസാദ്യവചനത്താൽ ധാരണമെന്നോണം തന്നെ
 യുമാമേവിദ്യപൂർവ്വതാവഴിയായ്- ൨. സ്മൃതിമാത്രം
 സത്വമ ഇത്യാദികൾകൊരുകയനുഭൂതമാകുന്നതാൽ-
 അല്ലേവമപൂർവ്വതയാലും വിദ്യതമകവിബാദിശബ്ദാ
 ലം- ൩- ഇന്ദ്രപ്രതദ് എന്നാണാദികൾ പാരി
 പ്തവാദ്യമാകുന്ന- കർമ്മത്തിനന്തർഗ്ഗതങ്ങളെങ്കില
 പ്പോതലാൽ വിശേഷിച്ച്- പാരി പ്തവാത്മതാപ്തോ
 ക്ഷതികലാപ്താനന്തരായിവരിയ്ക്കും- ഐശ്വര്യപരവാ
 ക്യസംബന്ധാൽ വിദ്യാന്തർഗ്ഗതമെന്നകൂട്ടേണം- ൪-
 സാക്ഷാലപേക്ഷയില്ലാത്ത ധാനമന്മാണിഹോത്രമാ
 ദികളിൽ- സാക്ഷാൽക്കാരം പ്രതിയറിവിനു ചുരു
 ഷാതേമാതായെന്നു വരലാലേ- ൫- എന്നാലും സ്വ്യാ
 ശ്രമകർമ്മാപേക്ഷാപദിക്കുപടിയായി- യജ്ഞാദിശ്ര
 തിയാൽ വിദ്യക്കുണ്ടാകുന്നതാൽ തന്റെ യജ്ഞാദിപോ
 ട്- യജ്ഞാദിപേക്ഷയിലും ശമാദിമാനാകയറിവി
 ന്നൊത്തരമാം- സാധനമായിവന്നവരംസമാചരിക്ക
 പ്പെടേണ്ടവിധിയതിനാൽ- ൭- സകലാനുകൂല്യം

പ്രകാശം യോഗം, ൧൨. നാലാളുണ്ടെന്നു വിധിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ
 മിക്ക വിശദീകരണങ്ങളും സമാധാനമാകും.

൧. ആഖ്യാനികൾ, ൨. പാരിപ്തവാത്മതെന്നു അനുഭവധാരയിലുള്ള
 അംഗമായുള്ള ഒരു കർമ്മവിശേഷമാണ്, ൩. ഉപയോഗം (ഉപയോഗി
 ക്കൽ) കർമ്മപ്രദമായ കാര്യമായി ഗ്രഹണപ്രിയമുള്ളതാകുന്നതി
 ന്നു സാധനമാകും പ്രകാരം) ൪, ൫, അന്തരംഗസാധനം,

ജ്ഞയുദ്ധമുണ്ടു പ്രാണസങ്കടത്തിങ്കൽ. ശ്രുതിയിൽ കാണുകയാലുമിതേവം സ്തിവായുയില്ലയാഞ്ഞിട്ടും മേലും 'ജീവിതമെന്നാദിയായ' സ്തരികുപ്പെട്ടുന്നിതേയത്ഥം. പ്രതിഷേധവാക്കുന്നത്തിന്റെ യഥേഷ്ടത്തെ നിഷേധാനാകും. ൭- യോവജീവശ്രുതോക്തമാകയാലാശ്രമമെകനിഷ്ഠനതാം. അമൃതമുഖിനാൽ ചോലും നിത്യാശ്രമകർമ്മമാണായേഷേവം. വിദ്യാലുബ്ധത്തെ സാധനമാകെ നസ്സഹകാരിതാനിമിത്തകവും. വേദസ്മൃതിഖിംഗാലവതാനേ കർമ്മങ്ങൾസർവ്വധാപിതരി. സാധനസമ്പന്നൻതൻജാലാദി ക്ലേശരഹിതഭാവത്തെ. സഹോത്തേ തിതഥാമേൽ നസന്തമിത്യാദി കാട്ടിട്ടുന്നിതരി. ൮- വിദ്യയിലധികാരമനാശ്രമിയായു ജ്ജവനമുണ്ടതരിയുകയാൽ. സംവർത്താദിയനാശ്രമികൾ യോഗിത്വം സ്തരികയും ചെയ്യൂ. *വിധുരാളികളുടെ ധർമ്മവിശേഷം വിദ്യാശാസ്ത്രഹം താനും- വേദസ്മൃതിഖിംഗാലിതിലാശ്രമകർമ്മമഹത്തരിഞ്ഞിട്ടുക. ൯-ഐത്തുറാനിഹോലം

൧. 'ജീവിതശ്രമമാപനോദയാനമണിയതസുത- വിപ്രതേന സാധാപേന' എന്നുള്ളതിൽ, ൨. യാവജ്ജീവമഗ്നിഹോതും ജുഹോതി- എന്ന ശ്രുതിവിധിയിട്ടുള്ളതാമയാൽ, ൩. സഹകാരിത്വം നിമിത്തവും, ൪. യന്നസന്തം നദ്ധാസന്തം..., വേദകർമ്മസാദിഷഃ- എന്ന തുടങ്ങിയതു്, ൫. വിധുരൻ- ദ്രാവി (പത്മീവിദ്യക്കൻ) ൩, ഉദ്യോഗഭരതേവത്തെ. ഉദ്യോഗഭരതേജ്ജനവസ്ഥയെ,

രേതോഭാവമതുഭേന്ന പതനമുണ്ടാകാ. മന്നപാദി-
 വാഷ്ട്രനിയമങ്ങളാലുമിവ തന്ന ഭാവമില്ലാഞ്ഞും. ഇ-
 പ്പക്ഷത്തിൽ ജൈമിന്യാചാര്യൻ പോലുമുണ്ടു സമ്മ-
 തികേരം. ൧൦. ഭ്രംശംനൈഷ്ഠികനടയുകിലിപ്പു. ഘി-
 കൃതിലക്ഷണോക്തമായിട്ടും. പ്രായശ്ചിത്തംപതനാ-
 നമാനമതിനാലവനതാകാഞ്ഞു. ഹതേരിതുപപാ-
 തകം ഇദ്ദേഹനവിട്ടുനൃപികിലെന്നുചില. പ്രാമാ-
 ണികരം രശനപ്പടിപ്രായശ്ചിത്തം ഗ്രഹിച്ചിതമു-
 ക്തം- ൧൧. രണ്ടുവധമായിട്ടുനാകിലും ബലഹീനാ-
 ജ്ഞാനാവിഭ്രാന്തൻ. ആതുരസ്ഥിതിയാലും റിഷ്ടാ-
 ചാരത്തിനാലുമേവമിതു. ൧൧. വർഷതിഹാസൈവ
 ഷയതീതിമലശ്രുതി നിമിത്തമായിട്ട്. അഞ്ജനാചാ-
 സ്ഥിതിലൈജമാനന കത്തുതയെന്ന ചൊൽവിതാ-
 ന്രേയൻ. പ്രത്യാക്ഷമേയ്യൻ വധിവയെന്നോക്കു-
 ന്നേരസ്യലോമിയാചാര്യൻ. ഇതു സിദ്ധാന്തം തസാ-
 ണ്ഗതിയചെയ്യാൻദക്ഷിണാഭിയാവൃതപിക്. കൊരം-
 കപ്പട്ടന്നുവെല്ലാ, യാമവൈകാചന തുടങ്ങിപ്പോ-
 ശ്രുതിയാൽ. അനംസാഞ്ജനാചാസനകരകൃതപി-
 ക്കർമ്മതാ ഭവിക്കുന്നു. ൧൩. അഗ്നാഹവനാദിവി

൧. അധികാരവർണ്ണനയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള. ൨. സിദ്ധാന്തപക്ഷം.
 ൩. അനേകമന്യപ്രാപ്യകാരം. ൪. പുറത്തേക്കുപോകാൻ. ൫. ആതു-
 രോരണമുദിക്കുന്ന തുടങ്ങി പ്രായശ്ചിത്തം നപശ്ചമി എന്നതിനാ-
 ലും. ൬. അഞ്ജനാചാര്യനായിട്ടുള്ള ശ്രീയ.

(സം.)

യിപ്പടി സത്യാസിക്കു വിദ്യ തന്നടയ. സഹകാർയ്ക്കു
 നരമാകും മരണത്തിൻ വിധിയുപുറ്റുതന്നിനാലും-
 പാണ്ഡിത്യം നിർദ്വേഷാദോഷാസന്നിത വിധി
 കണക്കെത്താൻ. ബാല്യാദി രണ്ടുപേക്കിച്ചിർത്തുനാം
 മരണമെന്നതും വിചാരിതം. അവിവാശ്രമകർമ്മങ്ങളു
 മുളളതിനാൽതാൻഗൃഹസ്ഥനായവൻ. ഉപസംഹാര
 രഹിതാദിയിൽ വരുന്നതു വിരോധമായിട്ടു. ശു
 ഭ്രാപദങ്ങൾ മരണം ഗൃഹസ്ഥനും രണ്ടുപേക്കു
 മറ്റുള്ള- അവനവാസമുതൽ നിവാസാശ്രമങ്ങളിൻ
 സിദ്ധി തുല്യമായിവരും. ൧൦൨. ജ്ഞാനവിരക്ത്യാദിക
 ലെ പ്രകാശിപ്പിക്കാതെ കണ്ടിരുന്നിട്ടുക. ബ്രഹ്മരൂപ
 വ വിശേഷം ചേരുന്നതിനാലേ ബാല്യമിത്യാദിതും.
 ൧൦൩. ഉത്തരപരിബന്ധമകന്നിടിലിജ്ഞാതത്തിലേ വ
 തം ജ്ഞാനം. അങ്ങനെ കാണുകയാൽ ശ്രേയണാ
 യാപിത്യാദിവാക്യജാതത്തിൽ. ൧൦൪. ഇതുപോൽ മു
 ക്തിമധ്യത്തിൻ നിയമാഭാവം ധരിച്ചുകൊള്ളേണം.
 സർവ്വമുക്ത്യാപസ്ഥാനവധാരണ നിമിത്തമായി
 ട്ടു. ൧൦൫. ഹരി:

൧. ചേദസഹകാരിയാകും. ൨. ഗൃഹസ്ഥാദിവിതാപം. ൩. വാന
 പ്രസ്ഥാശ്രമങ്ങളുമെല്ലാം. ൪. മാനസികധർമ്മങ്ങൾ. ൫.
 ശുദ്ധജ്ഞാതാപിബദ്ധ ഭിന്നാനുഭവ എന്നു താല്പര്യം. ൬. ജ്ഞാനം വ
 മുന്നതു പോലെ ഇപ്പോൾ തന്നെയോ ഇവിടെയാകുമെന്നു അർത്ഥം.

മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ നിശ്ചിതവിദ്യയുടെ അന്തര
ജ്ഞാപിരിയ്ക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നതും ചാദം.
ഇങ്ങനെ നാലാമധ്യായം തീർന്നു.

ഫലി:- ശ്രവണാദൃശ്യാസമനേകവാദമുപദേശ
(ഫേതുവാൽ) മാനുഷാൽ വേണം. അങ്ങനാച്ചി വ
രെ, ധ്യാനതപസാശുദ്ധിഗാലുചിപ്രകാശം താൻ. മ.
ധ്യാനിപ്പവർ പരമാത്മാതാനെന്നേ കണ്ടിട്ടു എന്നാ
ഗ്രഹമായ്. ബോധിപ്പിക്കുകയുമേവം ചെയ്തു തത്ത്വത്വ
മാലിയാകുന്നു. ൨. ബ്രഹ്മപ്രകാശമാകുന്നാമാലി
യിലാത്തവർ വെച്ചിട്ട്. ധ്യാനിക്കുവേണ്ടതാനാശു
പാസകൻ വിഗ്രഹങ്ങൾ കൊററീലാ. ൩. ഉ
പാധിത്താലാലിത്താലികളിൽ ബ്രഹ്മമുഖി വെച്ചി
വാൻ. യോഗം ലോകനായപ്പടിയിൽ ചേരുന്നതാ
ലറിഞ്ഞിട്ടു. ൪. ഉദ്ദേശ്യമാത്രയ്ക്കുഗാപാസനകളി
ലാലിത്താലിയിലുള്ളത്. യോഗിയ്ക്കുകയാൽവൈകുണ്ഠ
ഭേദതാകം ഫലാലിപ്പലിയിനാൽ. ൫. തത്ത്വസിന
നായവന്നേ ഏൽക്കുന്നതും സന്തതംവന്നതി
നാൽ. ചെയ്തിട്ടുവന്നമുപാസനവിതന്നു താൻ, ധ്യാ
നമാകുകൊണ്ടിട്ടും ഉപാധിതപമപേക്ഷിച്ചും ചെ

൧. അന്നമഭയോപാധി. ൨. അന്നഗ്രഹോപാസന രൂപമായി
ട്ട്. ൩. പ്രതിഭ. ൪. പരമാത്മാ (ഉക്തമുദാഹരണീകൃതധ്യാനീതവ്യം;
എന്നാലാ-ന്ത്യാ.) ൫. ഉദ്ദേശ്യം ബ്രഹ്മമെന്നപാസിക്കുന്നതാണിതി
അർത്ഥം. ൬. യോഗം. ൭. ഇതിന്നവനെന്ന. ൮. സ്ഥിതി

(സം)

ഇണമാസീനായുചാസനയെ. മേലും ചന്ദ്രശിഖിത
 നൂഗിതാദികളിൽ 'ശ്രദ്ധേയ'തുടങ്ങി. സ. ഇവ
 നെവിടെയെപ്പൊഴുത്തോംചിത്തൈകാഗ്രംസുഖേന
 വിഷടത്താൻ. ചൈകയുചാസനവേണ്ടുന്നേകാഗ്രത
 കയെങ്ങമാകെയവിശേഷാൽ. ൭- മരണവരെയുമാ
 സനവേണമൊഴുകത്തുപോലുമാവൂ. യാവൽക്ക
 തുരയമസ്താദിതിശ്രുതൈകാഗ്രം നൂഗിതയിൽ മേലും.
 ൧. ബ്രഹ്മാനുഭവമെഴുത്തോം മുൻപിൻപാപങ്ങൾ
 രണ്ടുതോമമായ്. അറിയാ, പറയാത്തയുമാം ശ്രുതി
 കർത്തവ്യംകൊണ്ടാലുകയാൽ. ൩. ചന്ദ്രശിഖിത
 യു മൊട്ടില്ലാഴിക, നാശങ്ങൾ രണ്ടുപോലാം.
 ബ്രഹ്മാനുഭവിയായ ദേഹാദിമാനമറിടുന്നേരം.
 ൧൦. ഇത്തരം ഇന്ദ്രിയമർമ്മിൽ സഞ്ചിതങ്ങളാ
 യുള്ള പ്രാപഞ്ചികസങ്കല്പം ഭൂതാദിവയാത
 യോധമെന്തിടവേ- നാശമടയുന്ന ദേഹം വീണ്ടിട്ട
 നതുവരെയും നമാരണ്ഡം- നില്ക്കുന്നു, ചിരംയരുന്ന
 വിമോ ക്ഷേത്രമോതി വേദവചനത്താൽ- ൧൧- യ

അ. ൧. 'മുചിതാസനയെപ്പോൾ.....സമകാലശിഖിതവയാ
 യെന്നാചരം സരിത' എന്നു തുടങ്ങിയതു ശുദ്ധം.

൧. (ശ്രദ്ധേയംകൊണ്ടുവന്ന സമീപമാസനമാണെന്നു- ൭-ഗീ.)
 ൨. അറിയാ (അതേ) മായിട്ടു എങ്ങോ (൧) ക. (വ). ൩. (യം
 യംചാപിനാൻ.....ബ്രഹ്മാനുഭവമെഴുത്തോം ഗീ-൧൦.) ൪. മൊട്ടില്ലാ
 ഴികയും വിനശവും. ൫. പ്രാപഞ്ചികസങ്കല്പം സങ്കല്പമേ
 ണ്ടു. ൬. പ്രാപഞ്ചിക, ൭. അഥവാചന്ദ്രശിഖിത

ജേണേത്യാദികളിൽ കാണുന്നതിനാലെ യഗ്നിഹോ
ത്രാദി- കുമ്മായി ജ്ഞാനം തൻകായ് ബിന്നായ്ത
ന്നുവെന്നരിക. ചിലശാഖകളിൽ ചൊല്ലുന്നിടീനു
ഘോഷമുന്നിയുള്ള സൂക്തത്താൻ- ഹൈമിനിഭഗ
വദ്യോസരിരണ്ടാറേക്കും ഘൃഗ്യാനാശമതിനതും¹
൧൨. വിദ്യയൊക്കൊത്തോന്നേതൊരു കർമ്മമതിഹവ്വോ
ധഹേതുവടനദിയായ്. വദ്യാരഹിതാമൃതം ശാൽ
ജ്ഞാനദമിവരണ്ടുമാം രേയദേവതിഃ- ൧൩- പ്രാ
ഞ്ച കായ്മാകംഘൃഗ്യാതസൂക്തങ്ങളാണുപഭോഗാൽ.
നാശമടച്ചിമ്യമേലാൽ ബ്രഹ്മമഗ്നം ചേരുമെന്നു
ണ്ടിടുക- ൧൪. ഹരിഃ- ൨-വദ്യായത്തിൽ ജീവനു
ക്കിനിതുപണമെന്ന മാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിദ്- മാവുന്നവതഃവാഗ്ദാപാഠം താൻമാ
നസത്തിൽ വിലയിപ്പു- വാഗ്ദാത്തിലതും മാനസ
വൃത്തിയിലിഷ്ടേയതിഷ്ടകാണകയാൽ- വാങ്മനസി
തിഗ്രത്വാചൈവമിതു ചപലക്ഷണാഥ്, മാവുകയാൽ-
താനിന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ മനസ്സിൽ വാക്കി

[illegible]

നെത്തുകൾ- ൧- ആന്ധ്രോന്ത്രിയ വൃത്തികൾ ചേർന്നതും വൃത്തിയാൽ ലയിച്ചീടും- പ്രാണകൾ മനഃപ്രാണ^൧ യെന്നേടം മേൽവതന്നുവാക്യത്താൽ- ൨- ഇപ്രാണൻ ദേഹസ്സുപാമിയായജീവകുലേഖയിക്കുന്നു- ശ്രുതിയിൽ പ്രാണാദികളിൻ ജീവോപഗമാദികൾ പറഞ്ഞിടലാൽ- പ്രാണൻ ചേർന്നിജീവൻ ശരീര (ബീജ) മൂലങ്ങളാലുത്ഭവം- തന്നിൽ ചെന്നു നില്ക്കുന്നതത്രെ തന്തിൽ ശ്രുതിസ്സാദികാട്ടാ- ൩- ദേഹത്തെ നേർന്നുകേൾക്കുകയാൽ- ൪- ഇങ്ങനെയങ്ങനെയൊരേ വിധം തന്നെ- ൫- അച്ചിമ്ലാഗ്നിയുടെ മൃതിയവിദ്യദേഹിയാണതുകൊണ്ടുതന്നെ- ൬- ശ്രോത്രാദി ശ്രവമാകുന്നതെന്തസ്സാദിഭൂതസൂക്ഷ്മത്ത്- ൭- മോക്ഷം വരുന്നില്ലെന്നിപ്പോൾ സംസാരമൊഴുപ്പാലവ- ൮- യോനിമിതി- ൯- ജീവാശ്രയഭൂതം സ്വരൂപമതിയും പ്രമാണമത്രയും- സൂക്ഷ്മശ്രോത്രാദികളാലപ്പോലറിയുകനിമിത്തമായിട്ട്- ൧൦- അറിയാത്തതന്നെ സൂത്രലോപമട്ടുനത്താലിതിന്നുകേടില്ലാ- ൧൧- ആ സൂക്ഷ്മശരീരത്തിന്നു് രീതിയുദ്ധാവ ചേർച്ചയുള്ളതിനാൽ- ൧൨- ആത്യന്തികമോക്ഷത്തിൽ ഗത്യർത്ഥാഭവതികളുടേ നിഷേധത്താൽ- വി

൧. ജീവാണ അനഗതിക മതലായത്. ൨. വിദാനം (യോനി ക്കു്. ൩. അച്ചിമ്ലാഗ്നിയുടെയും. ൪. യോനിമേന്ദ്രപ്രപഞ്ചത്തെ ശരീരത-യദേഹിനഃ- എന്നേടത്തു്. ൫. നാൾ ൧ (൩) (൪) ൧- ൩, വേദപാഠം.

ദെൽപ്രാണൻ പോകിപ്പള്ളിൽ നജീവങ്കൽനിന്നു
 .തോട്ടുകയാൽ- ഈയാക്ഷേപം തെറ്റാം വെളി
 വായ്ചാലശാഖയ്ക്കുവെളിയിൽകാണെ- ശ്രുതിതന്നിലാ
 ത്തഭാഗപ്രശ്നത്തിൽ ഭാരതേശ്വരികേപ്പിൻ- സ- ആ
 പ്രാണശബ്ദവാച്യത്വനിഷേധം ഭൂതങ്ങളുടനീതല്ലാ
 മേ- ഇതാനിഷേധപരമത്വം ചേരുന്നപ്പോൾവേദ
 മോതുവത്- ൭. അകലോത്ത ഇതിവചനാൽ ശ്ര
 വ്യകൃഷ്ടൻ വിഭജിതനാകുന്നു- വാഗ്ദികൾക്കു
 വിഭാഗം തന്നെയും ചരാതബന്ധവിലാം- ൮.
 വാഗ്ദികൾക്കുപോലും വിഭജനംതന്നെയുമാകുന്നതി
 ല്ലാമോ- ഏതൊരു ഏതൊരുവഴികൊണ്ടെന്നാൽ
 ദേവനാമാർക്കുമാത്രം- ഏതൊരുവഴികൊണ്ടെന്നാൽ
 ദൈവനാമം ബ്രഹ്മനാലിയുടേപോം- സത്തുനോചാ
 സ്തിബലാലും തദംഗമാം ദേവനാമം നേരിനവാലും-
 ന്- മുഖനാലിയുടേപോവോൻ നാലീകിരണാൽ
 സാരിയാതിട്ട്- ആപേക്ഷികാമൃതത്വം കാൽബ്ര
 ഹ്മം ഗമിച്ചിട്ടുനരിക- രശ്മിസാരിതം രാത്രി ച
 ത്തിട്ടെന്നാൽപാസകുന്നില്ലേ- അല്ലേവംദേഹം നി

൧. അകലോത്ത (നിഷേധിക്കയാൽ), ൨. ചത്തുപോകുന്നു.
 ൩. പ്രകാശവഴി, ൪. എന്തെന്നായ ഭാരതേശ്വരികളെപ്പറ്റി
 വൻ, ൫. ഭാവനകൾക്കും, ൬. നാഡീരശ്മിസാരിയാതിട്ട്, ൭. വ
 രാർപോകുന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ചു അമൃതത്വംകൊണ്ടിരുന്നതായ്,
 പ്രാപിക്കുന്നു.

(൩൮)

പുനാറമ്പര നാഡിരശ്മിസംബന്ധം- ഉണ്ടെന്നു കാണത്താൽ കാട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവാമിട്ട്. 'മാനോജ്യത്തിലമൃഷ്ടമാദാദിത്യാ'ലെന്നിടത്തറിഞ്ഞിട്ടു ക. ൧൦. അതിനാലേ ദക്ഷിണാമനത്തിലും ചത്തുപോയ പാസകൻ- കാശ്ചേരപരഗതിയുണ്ടാമു പാസ്യപാക്ഷികഫലതപഹേതുവിനാൽ. യോഗികളേ ഉദ്ദേശിച്ചുപരാദികകാലമോപ്പമുക്കിക്കായ്-സൂത്ര്യകതയോഗസംബന്ധമാരിവരല്ലാശ്ചനിപ്രസിദ്ധന്മാർ. ൧൧. ഹരി.

ര-മധ്യായത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടനിഗതിനിരൂപണമെന്നു ര-ാംപാദം തീർന്നു.

ഹരി:- കാശ്ചേരപരമടഞ്ഞിട്ടു വേണ്ടുന്നവരെക്കൊണ്ടുവർത്തിച്ചി- ചോകുന്നിയത്തുമാർത്തിൻ വേദപ്രസിദ്ധിയാൽ രജ്ജം- ൧- മാനോജ്യത്തിൽ കേരളം സംബന്ധമോകമെന്നതിൽനിന്നും- ബ്രഹ്മോപാസകനടയും കേശഷീതകിചൊന്നവായുലോകത്തെ- എന്തെന്നാകിൽ കേശഷീതകിയിൽ സാമാന്യമാണ്യരകയാലും- ബഹുമാണ്യശ്ചരിയിത്തന്നെവിശേഷിച്ചുരയ്ക്കുകൊണ്ടിട്ടും- ൨- വിദ്യല്ലോകമ

ക. ഉപാസനയുടെ (അപാക്ഷിത) നിയതമായ ഫലകാരണമൊക്കെ, ൨. അനീകർഷം, ൩. അർത്ഥാദിക്രമം; അഗ്നി- മിന- ശുക്ലപർവ്വ- ഉത്തരാഷ്ട്ര- സംവത്സരാഭിമാനിച്ചവരോ (പിന്നീട്) ദേവദയാക- വായുദയാക- സൂര്യദയാക- ചന്ദ്രദയാക വിദ്യല്ലോക- വരണദയാക- ഇന്ദ്രദയാക- പ്രജാപതിദയാകമിത്യാദിദയാകം.

(അൻ)

തിൽനിന്നു മുമ്പ് വരുണന്റെ ലോകമേയുന്നു. അദ്ദേഹം
 വശിഷ്ഠനാമെന്ന നാമധേയമുള്ളവരിൽനിന്നു ചേ
 ര്പ്പാൽ-ന. ഈയർച്ചിരാദിയാചപാലാകാദിപ്രകാരം
 തന്നെ യാചിഷം- ര. തല്പ്രദേഷോമാനവായെന്നവയ
 കെ യറിയിപ്പിനാലെന്നേതാകും- മരണമർണ്ണഗമി
 കുന്നവര പർവ്വസ്തഃഭിഃലോകമീമണിൻ- ബഹുവൃക്ഷത
 യാൽ മാർഗ്ഗാസ്തപാതന്ത്രാൽ ദേവതാവിശേഷങ്ങൾ-
 ബ്രഹ്മാചാരസകലകൈരീയാത്രയതിങ്കൽ നിവൃത്ത
 നെന്നവരം-വിദ്യപ്രോക്താച്ഛിഷ്ണോഷമായ'സത്യ
 ലോകമതിൽനിന്ന്- അനുവർത്തനാനവപുരു
 ഷൻ തന്നാലെന്നീതരാപീടം- സമുദാനന്ദപര ലോക
 ത്തെക്കുമാനവന്തന്റെ നേത്രതാമ്രതീയാൽ- ര.
 ഇവരെയമാനവപുരുഷൻ കൈന്ദമ്യേഷ്ണ സ
 ത്യാലോകഗാനം- ബ്രഹ്മത്തെയെന്നാൻ ഖാദി
 യസ്യതുഗതിയതിന്റെ യോജിപ്പാൽ- പ്രാപിച്ചതു
 കാൽ താൻ ശ്രദ്ധയിൽ വിശേഷിച്ചു ചൊൽകയാൽ
 മേലും- അപരബ്രഹ്മത്തിന്നു പരബ്രഹ്മത്തിനൊഴി
 പ്പമുള്ളതിനാൽ- ബ്രഹ്മമൊല്ലുണ്ടാവിതു കോർത്തുപ
 രലോകനാശമെത്തിയോ- അതിന്നു യാചകന്മാരെ

ഗ. ജാഗ്രായപ്രകാരം. ര. വിദ്യപുരുഷനെന്ന. ന. അർച്ചി
 ഭിക്ഷു ചേഷ്ടാൻ ഇവരങ്ങിന്റെയും. ക. മാർഗ്ഗാസ്തപാതകളാൽ
 ഗതിക്കു യോജിച്ചതുകൊണ്ട് എന്ന സാരം.

(൭൦)

ദേവപദമടയുന്നതിന്നു മേൽപൊല്ലാൽ- പിന്നെ
സൂതിയാലും ബ്രഹ്മണാസഹോത്വാദിതന്നെയും സമു-
ന്നം- ജൈമിനിയോട്കന്നു പരബ്രഹ്മണിൽ ഗതിയ്-
തിങ്കൽ മുഖ്യതയാൽ- അതുതപമേതിയെന്നായ് ശ്ര-
തിയിൽ കാണുന്നഹേതുവാൽ പരമാം- കാല്പപരമാ-
കുചിച്ഛാപ്രാപ്താശയിതെന്നു പൂർവ്വപക്ഷമറി- ൭- ഭഗ-
വാൻ വ്യാസൻ പ്രതിമധ്യായികളെ വിട്ടു മറുപാസ-
കരെ- ബ്രഹ്മം നയിപ്പിതെന്നോട്കന്നിതപാദം വരാ-
യ്ക്കയാൽ ദോഷം- ബ്രഹ്മക്കൂതവമിതാം തോമിത്താൽ
താദൃച്ഛാമെന്നവാക്യവഴി- നാമാദിയാം പ്രതീകധ്യാ-
നത്തിൽ ഫലവിശേഷവും കാട്ടി തരമിട-

൪-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ സതന്നജനമർക്കദേവയാ-
നമാർഗ്ഗപ്രതിപാദനമെന്ന ന്ന-ാം പാദം തീർന്നു.

൭-മെരിട- എങ്ങും തിങ്ങും ശുദ്ധബ്രഹ്മം പ്രാപി-
ച്ചു മുക്തനാം ജീവൻ നിത്യവിമുക്തവിശുദ്ധജ്ഞാനാന-
ന്ദാദിതൊട്ടതായിടും- തൻ നിതപാധികരൂപത്തോ-
ടെ വ്യക്തസ്വഭാവവാനാകും- വേറൊരു ധർമ്മമൊഴല്ലാ-
ശ്രുതിയിൽ സേവാനേതിശബ്ദമുള്ളതിനാൽ ശു-
ദ്ധാത്മാവായ്ത്താനേ നില്ക്കുന്നിതു ബന്ധമൊന്നുമായ

൧. ധ്യാനിക്കുന്നവരെ, ൨. 'സേനരൂപപനാദിനിമിത്തമേ'- എ-
ന്നു. ൩. അതന്നെ എങ്ങിനെയാവാതികൾക്കു അങ്ങിനെയാവിതെന്നു,
ജ്ഞാനപോകാമഹമെന്നത്യാം ബ്രഹ്മ (കൂത) മേനകാരൻ ബ്രഹ്മപദ-
മടയുന്ന്. ൪.

(൧൧)

ററുചുമാൻ. അതിനാൽപ്പൂർവ്വാവസ്ഥയിലിങ്ങുവീശേ
ഷം ശ്രുതിപ്രതിജ്ഞയിനാൽ. ആത്മാവ പപഥത
പാപ്യേന്ദ്രാദി പ്രകരണബദ്ധത്തിനാൽ ശ്രുതിയിൽ.
ശ്രോതാമ്യം പാപത്തു പരമാത്മാവെന്നറിഞ്ഞു
കൊള്ളേണ്ടത്. ൧. ചുരുക്കൻപരമാത്മാവിനൊടു
പോയില്ലെന്നു കണ്ടിടണം- തത്ത്വമസിതൊട്ട
പാപ്യേന്ദ്രാദി പവിത്രാഗ്രഹണകാരണാൽ. ൨.
സർവ്വപരമാത്മാവിങ്കളാം ബ്ര (൧) ഹൈശ്വര്യങ്ങളോടു
മുതലാകുന്നു. ആവിർഭവിപ്പതായ്ക്കൈമിനി യോക്ത
നപരിഷത്തുകളിലേവം. പ്രതിപാദിക്കൽ തുടങ്ങി
യഹേതുവുവാൽ, സത്യകാമമൃത്യോദി. ചിതി
യഹേതുവുവാൽ നിശ്ചിതപരമാത്മാക്കു താൻനില്പതിൻത ഭോ
ത്തവയാൽ. ചുരുക്കൻ പരമാത്മാവിന്റെ പരിഷത്താ
പരിഷത്താകിലും വ്യാസർ. വ്യവഹാരമേചക്ഷിയാ
ളും ചൊന്നവയാ ചക്ഷയില്ലതെന്നാൻ. ൩. കാ
ളം ബ്രഹ്മപ്രാപിച്ചവന്റെ സങ്കല്പമാണിനാൽത
ന്നേ. ചിത്രാദിസമുത്ഥാനം വരുന്നിതാശ്രുതിനി

൧. നാഷ്ടബീമവൻ, ൨. ഭക്തവർമ്മയെ പ്രാപിച്ചവൻ, ൩. വി
ഭാഗിപ്പാട്ടു (നിർഭക്ത), ൪. ചൈതന്യം, ൫. തദാത്മതയാകു എന്നും
൬. ഭാഗ്യവശമെന്നുവേദമോക്ഷം, ൭. അനുഗ്രഹഹാരത്തെ അപേ
ക്ഷിച്ച്, ൮. വരവേ.

൯. ചിതകർമ്മമെന്നവരുടെ സന്തോഷത്തോടു കൂടിയ ഉത്തരം.

അമായിട്ട്. ഇവർക്കെന്തെങ്കിലും വസ്തുസംകല്പങ്ങൾ തന്നെ തന്നിക്കുവേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇല്ലാത്തവനായ് അതീത മിതമായ ഇഹാത്മാനമെന്നതിൽ കാക്ക. ക. ര. ബ്രഹ്മ ചൈശ്വര്യമുടത്താൻ തന്നിക്കുവേണ്ടിയിട്ടുള്ളതേപ്പോ. ഡാദരി, കേരളസംസ്ഥാനത്തുനിന്നായ് വേദോപാത്തിക്കുവേണ്ടി നന്നിനാൽ. കൈമിനി വിവരണത്താൻ വികല്പമയ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാൽ. കാലവിഭാഗം മനുവിധത്തിലുമാ. ദാദരി ശാഹാമെന്നാണു. എന്നാൽ പ്രാസാധാർത്തം ശരി മരിച്ചാതിരുന്നിട്ടുണ്ടാകാം. സ്വാഭാവികമായിട്ടുണ്ടാകാൻ ചേരുന്നതിനാലായിട്ടുണ്ടാകാം. ദേഹാദിയുള്ള കാലം ജാഗ്രതസ്ഥനായിട്ടുണ്ടാകാം. ക. രാദിപ മനേകപ്രദിപദാലം ഗമിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. തബ്രഹ്മ ഉപത്തിലൊരുത്തനെന്നുവേണ്ടിയിട്ടുണ്ടാകാം. അതുപോൽ ശ്രദ്ധിക്കാണിപ്പു നിദ്രാകൈവല്യമീയവസ്ഥ കളിൽ നൈവചേക്ഷിച്ചു വെളിക്കായിതു വിശേഷ സംജ്ഞയില്ലാത്തതാൽ. സ. ജഗദ്യജ്ഞാദിത്താഴി ലൊഴിച്ചു മറ്റുള്ള വിവേകാത്മങ്ങൾ. കായ്ബ്രഹ്മ പരമാർത്ഥത്താൽ സൃഷ്ടിത്താൽതല്ലാമേ. പ്രകാശ

൨. നിയതമായതായ, ൩. ഹിരണ്യഗർഭബ്രഹ്മത്തെ സംബന്ധിച്ചു കേവലം, ൪. മനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ, ൫. ചൈതന്യമുള്ളതെന്നുവേണ്ടി, ബ്രഹ്മവേദത്തിൽ.

ചഴിയായ് സമുദാനന്ദൻറെ പത്ര പ്രാപ്തിയാൽ നയോ
 മികടെ. പ്രത്യക്ഷശ്രുത്യപദേശത്താലിവണ്ണ മല്ല
 യെങ്കിൽനഹി. എന്തെന്നാൽ സ്വാമന്യപ്രാപ്തിയി
 താദിത്തമണ്ണമാദിഗനാം. ഹൃദികാരനായോരേ
 ശന്നധീന, മവനേയടഞ്ഞിടേണ്ടതയാൽ. ഉണ്ണുനവി
 കാരാസം സ്പഷ്ടരൂപവും നിത്യമുക്തമാക്കൊന്നു. അ
 തുപോൽ. വാഖയോതുന്നതും തോവാന്നസ്യതിപതാമ
 ന്നത്തിൽ. സൂരിപേടങ്ങളുമേവം കാണിക്കുന്നിതു
 നേതനതത്രതി. ബ്രഹ്മം, തന്നിഷ്ടരിവക്ക്കോരമ
 തിലെസ്സമത്വപഞ്ചോധനയാൽ. ചോദ്യമവണ്ണം ച
 നതത്വമാനമിവക്കിപ്പ, വേദമുഖത്താൽ. ൭. ഹരിദ.
 ഓം. 1ചന്ദ്ര, വ 8സ്യ, തു 0ന്ത്യ, തുതാ 1ക്ഷി, മാ
 ന കോളംബവക്തരിലൊന്നാം. മാസത്തിൽ പതി
 നേഴാംനാളിൽ സിതവാസരേ തുടെ ദിവസേ. ഹ.
 ഞാലാദിയമുനിട്ടത്രേന നീലകണ്ഠാഹപരേനരചി
 തേയം. സദ്ഭൂഷ്ണപേക്ഷയോടേ വിദ്വാമഹിമയ്ക്കുതല്പ
 ദേപ്പിതയായ്. ൧. ഓം തത്സൽ-

൧. അസംവേത്താൽ യോഗികളുടെയല്ല, ൨. അധികാരത്തെ നി
 യോജിക്കുന്ന ജനരന്, ൩. വികാരവക്ത്രസ്തർജ്ജ്വലത, ൪. തോവാന്നസ്യ
 ചഹിമത്തോജ്യായാശപുത്തുക, എന്നതിൽ, ൫. 'നതദ്' എന്നുവരുന്ന
 സൂക്തം, 6-ഗീ, 'നതത്ര സൂക്തംതോരി' എന്നു തുടങ്ങിയശ്ലോകം.

(൭൪)

ഇതിനിവകണ്ഠീയ ബ്രഹ്മമീമാംസാ ഭാഷ്യവൃ
ത്തിയിൽ ര-വായാദൗ ര-വോദം തീർന്നു-
കേണ്ഡതമെന്ന ശാരിരകബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷാ
വിവരണം സമാപ്തം "

കൈരളോസംഗൃഹ്ണകേണ്ഡതസംഗ്രഹാസ്യ
വാചാലൈഃ ശാരിരകമീമാംസാഗ്രന്ഥസൈഷോ
പ്ലിതഃ കമാരാപ്ത- ഭഗവദ്യായാമബ്ധാനജതാ
മായഷ്ടതസ്വിദൃശ്യ- പ്രകൃതിസമതപാത്രസ്യാ വതേ
നകൃപശങ്കരാർന്നാത്മാം"-

നോട്ടീസ്.

താഴെപ്പറയുന്ന ചുവക്കുകൾ കീഴ്വിവരപ്പെടുത്തുന്നവരോടാവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

- ൧. 'വേദാന്തമാലിക'- അണ. ര
- ൨. 'കണ്യാമൃത'മെന്ന ശാലികകുറുപ്പമകിമാംസാവർത്തികം. അണ. ര

സംസ്ഥാനാഗരം.

- ൧. അദ്വൈതചാരിജാതം. അണ. ൨
- ൨. യോഗാമൃതതരംഗിണി. അണ. ര
- ൩. സൗഭാഗ്യ ലഹരി. അണ. ൨ സ

വിലാസങ്ങൾ.

മാ. രാ.
 ആർ. ശങ്കരവായ്പ് വെർകർ
 മുൻസിഫ് കോട്ട് വകിൽ
 മൂവാറ്റുപുഴ.

മാ. രാ.
 വാളാണിയോട്ട നാരായണപ്പിള്ള
 അമ്പലകുറുപ്പ്
 മൂവാറ്റുപുഴ.

മാ. രാ.
 കേ. പി. കേശവപ്പിള്ള അമ്പലകുറുപ്പ്
 കൃഷ്ണത്തു ചുരുമ്പുവീട്
 (കണ്ണൂരോടം) ഇടുപ്പിള്ളി.

